

POLITISK ORIENTERING den 7. marts 2019:

**Vil det defekte vestlige
paradigme tvinge os til
fortsat selvdestruktion og
ødelæggelse af verden?
Se også 2. del: diskussion**

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del: diskussion

Lydfil:

https://soundcloud.com/si_dk/vil-det-defekte-vestlige-paradigme-tvinge-os-til-fortsat-selvdestruktion-og-odelaeggelse-af-verden

NYHEDSORIENTERING JANUAR- FEBRUAR

**2019: Overvind geopolitik og
rens Lyndon LaRouches navn**

Download (PDF, Unknown)

NYHEDSORIENTERING NOVEMBER- DECEMBER 2018:

**Kun Glass/Steagall-
bankopdeling og et Nyt
Bretton Woods-kreditsystem
kan håndtere et nyt
finanskrak**

Download (PDF, Unknown)

**Helga Zepp-LaRouches tale til
Schiller Institutets og
EIR's seminar
for diplomater m.v. i
København**

Helga Zepp-LaRouche talte til seminaret via video-link fra Tyskland. Derudover talte EIR's økonomiredaktør Paul Gallagher via video-link fra Virginia og Hussein Askary til seminaret i København.

TOM GILLESBERG: Jeg synes Helga Zepp-LaRouche blev meget smukt introduceret af Hussein Askary, der i sin præsentation gennemgik den fantastiske rolle hun, som grundlægger af Schiller Instituttet, som »Silkevejs-damen«, har påtaget sig i at skabe denne Bælte- og Vej-politik, politikken for Den Nye Silkevej. Så vi er meget stolte og glade over at kunne have hende med her »live# for at diskutere situationen i verden som den ser ud lige nu, efter de amerikanske midtvejsvalg og dagen før G20-topmødet starter i Buenos Aires. Så, Helga, tak fordi du er med os her. Ordet er dit.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg er meget glad for at kunne tale med jer, selvom det kun er via video-link. Naturligvis har vi nået et meget vigtigt punkt i historien, og for en gang skyld er jeg enig med præsident Macron fra Frankrig, som netop har sagt, at det kommende G20-møde hellere må bringe nogle reelle resultater, for ellers vil en sådan samling af statsledere nærmest have en modsat, ikke-konstruktiv effekt.

Det er jeg enig i.

Igennem de sidste mange uger, ja faktisk måneder, har vi lavet en kampagne for, hvad der grundlæggende set bør være resultatet af dette G20-møde. I betragtning af at vi både har fare for krig, som det blev demonstreret meget akut igen i form af hændelsen i nærheden af Kertj- broen i Sortehavet, samt at den generelle situation mellem de store atommagter ikke ligefrem er god, så er faren for atomkrig potentielt til stede. Dernæst har vi den umiddelbare fare for en gentagelse af den finansielle krise i 2008, bortset fra at det denne gang kan blive meget, meget værre, fordi alle parametre er meget værre end i 2008.

I lyset af disse to eksistentielle kriser har vi defineret, hvad der bør være udfaldet af enten hele G20-mødet, eller i det mindste fra de af statsoverhovederne, som man kan forvente kan gå i retning af at etablere et nyt paradigme: Det refererer til præsidenterne Trump, Putin, Xi Jinping,

premierminister Modi, premierminister Abe, og muligvis også andre stats- og regeringschefer. Hvad vi definerede, som det absolut nødvendige udfald, er, at de etablerer et Nyt Bretton Woods-system til at erstatte det nuværende helt bankerotte system. Det vil komme til at indtage den samme stilling som det gamle Bretton Woods-system, men vil også indbefatte de ekstra funktioner, som Franklin D. Roosevelt oprindeligt ønskede: At afslutte kolonialismen for udviklingslandene, hvilket desværre ikke blev indført, fordi Roosevelt døde, og Bretton Woods blev etableret af Truman og Churchill, i hvert fald under disses politiske vejledning.

Selvfølgelig vil en Ny Bretton Woods-aftale kun fungere, hvis den ledsages af De Fire Love, som blev defineret af Lyndon LaRouche allerede i 2014, som de absolut nødvendige ændringer i det finansielle og økonomiske system, nemlig: For det første indførelsen af Glass/ Steagall-bankadskillelse; for det andet at overgå til en nationalbank for at bringe evnen til at skabe kredit tilbage under suveræne staters beføjelser under regeringers suveræne kontrol; for det tredje at skabe et internationalt kreditsystem; og for det fjerde at øge verdensøkonomiens produktivitet med et forceret udviklingsprogram for en fusionsøkonomi og etablering af et tættere internationalt rumsamarbejde for at opnå den nødvendige forøgelse i verdensøkonomiens produktivitet.

I betragtning af at det ikke kan forventes, at alle lande i G20 vil være enige om det – jeg kan nemt forestille mig, at de, der er helt forbundet med City of London samt med modstanden mod Trump, der stammer fra Wall Street – at der vil være nogle lande, som absolut vil modsætte sig en sådan løsning. Derfor har vi foreslået, at det kun kan være i et samarbejde mellem de lande, der er stærke nok til at modsætte sig magten i disse finansielle centre, London og Wall Street – og der kan dermed kun kan være tale om præsident Trump, præsident Xi Jinping, præsident Putin, og premierminister Modi, de fire stormagter tilsammen, som repræsenterer både de

største atombevæbnede magter, de største økonomier og de største befolkninger. De skal arbejde sammen.

Det er åbenbart, at der findes et sådant potentiale. Og efter at præsident Trump gentagne gange i valgkampen og igen efter at han blev præsident har udtalt, at han ønsker at forbedre forholdet til Rusland, blev hele Russiagate lanceret [af hans politiske modstandere] for at forhindre, at det sker. For nærværende er Russiagate blevet mere eller mindre miskrediteret, og til trods for spændingerne i forhold til Kina vedrørende handelsspørgsmål er der positive tegn på, at både Kina og USA kan være villige til at nå en aftale om at overvinde den nuværende handelskrig. Dette potentiale fremstår tydeligt, og det står meget klart, at det vil afgøre meget af spørgsmålet om, hvorvidt menneskeheden – i lyset af eksistentielle farer – vil være i stand til at regere sig selv, at indføre en regeringsstruktur, som muliggør den langsigtede opretholdelse af verdens befolkning. Dette er et meget akut spørgsmål.

Man kan for eksempel se, at den nuværende kinesiske ambassadør i USA, Cui Tiankai, netop i går udstedte en meget klar advarsel om, at verden skal lære lektien af 1930'ernes store depression, som resulterede i Anden Verdenskrig. Han advarer også om, at manglende evne til at løse de nuværende spændinger kunne føre til en ny verdenskrig og en ny finansiel krise, der vil være værre end 30'ernes depression. Den samme ambassadør, Cui, rejste allerede for et år siden i en tale i New York et grundlæggende spørgsmål: Hvad skal forholdet mellem USA og Kina være? Han sagde, at der i verdenshistorien har været 16 tilfælde, hvor den dominerende magt blev erstattet af en opstigende magt – hvilket tydeligvis henviser til den nuværende situation mellem USA og Kina – og at det i 12 tilfælde førte til en stor krig og i 4 tilfælde førte til en situation, hvor den opstigende magt simpelthen erstattede den hidtil dominerende magt, uden at det kom til krig. Han understregede, at Kina hverken ønsker at situationen fører til

krig, men at Kina heller ikke forsøger at erstatte USA som den dominerende magt i verden. Kinas politik er derimod at foreslå et helt nyt sæt af internationale relationer med win-win-samarbejde mellem suveræne magter og respekt for de andre landes suverænitet, respekt for det andet lands sociale system, en ikke-indblanding i det andet lands indre anliggender og simpelthen samarbejde til gensidig gavn for alle, der deltager i dette nye system.

Det er efter min mening det, som vi har set udspille sig i virkeligheden i de seneste fem år, siden præsident Xi Jinping i Kasakhstan i september 2013 annoncerede Den Nye Silkevej, og hvor vi siden har været vidne til den enorme udvikling af Silkevejen, omfattende mere end 100 lande, og hvordan den helt har forvandlet stemningen i Afrika, som har fået indgydet mod og optimisme på grund af Silkevejens massive investeringer i infrastruktur, industriparker, energiprojekter og lignende. Det samme gælder for næsten hele Latinamerika, mange lande i Asien og endda nogle europæiske lande, som absolut kan se fordelene i at samarbejde med dette nye system.

Nuvel, det tog Vesten, eller rettere vestlige tænketanke og medier, næsten fire år, før man så meget som indrømmede, at dette fandt sted. Jeg mener, at det var skuespil: Her har man det største infrastrukturprojekt nogensinde i verdenshistorien, allerede nu omkring 30 gange så stort som Marshall-planen, og de vestlige medier vil ikke tage notits af det! Så for omkring et år siden indså de, at det var helt ustoppeligt, og de begyndte så en hel spærreild af bagvaskelse og angreb på Den Nye Silkevej, og det er ganske sigende, at talerøret for det anglo-amerikanske etablissement, New York Times, i løbet af sidste weekend og weekenden før, havde over 10 eller 12 artikler, om Den Nye Silkevej, hvor de i grunden indrømmer, at det er ustoppeligt, at det allerede er her. Vesten tog helt fejl ved at tro, at hvis man tilbyder Kina at være medlem af WTO og deltage i frihandelssystemet, så vil Kina i sidste ende overtage det vestlige liberale system, det

vestlige demokrati eller – hvis de skulle afslå det – simpelthen ville kollapse under byrden af en autokratisk ledelse.

New York Times indrømmer så modstræbende, at dette var et fejlagtigt skøn. Kina har ikke adopteret den vestlige demokratimodel, og er helt afgjort ikke kollapsedet. Det har i stedet en forbløffende historik med høje økonomiske vækstrater uafbrudt gennem 40 år, som helt og holdent har forvandlet ikke kun Kina, men også en stor del af verdensøkonomien. Kina har nu en velhavende middelklasse der udgør en god del af befolkningen, 400 millioner, og denne vil blive fordoblet i løbet af de næste 10 år. Og at den kinesiske model i grunden er attraktiv for mange lande i verden.

De konkluderer dybest set, at den eneste måde at håndtere det på er indsatsen for at inddæmme Kina, om nødvendigt med konfrontation og endog krig. Et par amerikanske generaler sagde allerede for et par uger siden, at en krig mellem USA og Kina indenfor de næste 50 år er mere sandsynlig, end at dette undgås.

Det er naturligvis den berømte Thukydid-fælde: Dette refererer til situationen i det antikke Grækenland, rivaliseringen mellem Athen og Sparta, som førte til krigen på Peloponnes, og som en konsekvens heraf – hvilket folk normalt ikke nævner, når de taler om Thukydid-fælden – tilbagegangen og sammenbruddet af det antikke Grækenland. Så det indlysende spørgsmål er: Kan Vesten forholde sig til det faktum, at Kina er for opadgående, og at der ikke kan gøres noget ved det, fordi Kina først og fremmest er et land, der var den førende økonomiske og kulturelle magt i de fleste århundreder indenfor de seneste årtusinder, med kun en meget kort afbrydelse. Kina er fast besluttet på at vende tilbage, ikke for at erstatte andre lande, men for at tage en ledende rolle på verdensplan, og den kinesiske regering har en politik, der gør dette muligt. Hovedsageligt ved at lægge vægt på kontinuerlig innovation, at gå direkte frem til de mest avancerede

teknologier – de har det mest avancerede forskningsprogram for fusionskraft; de har et meget, meget avanceret rumforskningsprogram, og de lægger stor vægt på uddannelse, fortræffelighed i uddannelser for de unge, kombineret med at Xi Jinping understreger behovet for særligt at have en æstetisk uddannelse af ungdommen, og også for de ældre. Fordi æstetisk uddannelse går i retning af skønhed i sindet og sjælens skønhed.

I betragtning af at Kina har en befolkning på 1,4 mia. mennesker, er Vestens ide om, at det vil være muligt at inddæmme dette, uden at det fører til krig, latterlig. Det skal bemærkes, at hvis det kommer til krig, er der mange militære eksperter, der gør opmærksom på, at når man først begynder med at bruge bare et enkelt atomvåben, er det atomvåbnenes logik – i modsætning til traditionelle konventionelle våben – at samtlige våben vil blive brugt. Det ville naturligvis betyde udslettelsen af den menneskelige civilisation.

Så dette paradoks eksisterer tydeligvis, og det er Schiller Instituttets opfattelse, at det kun kan overvindes ved at formå Vesten, ved at vinde verdens lande over til deltagelse i det nye paradigme med et win-win-samarbejde.

Faren for krig er meget reel – vi har netop været vidne til hændelsen med ukrainske krigsskibes provokation i Sortehavet, tæt på det Asovske Hav og Kertj-broen. Nogle mennesker i Ukraine har allerede for nogle uger siden foreslået, at den nybyggede bro mellem Rusland og Krim skal sprænges. Det var selvfølgelig den hændelse der fandt sted for nogle dage siden [den 25. november], hvor ukrainske krigsskibe ikke fulgte de regler, der ellers er blevet etableret mellem Rusland og Ukraine, hvor man har pligt til at meddele ens hensigt om at passere gennem Kertj-strædet. De blev derfor tilbageholdt af det russiske militær; besætningerne blev arresteret og forhørt, og i mellemtiden er der fundet skriftligt materiale hos denne besætning, som instruerer dem om ikke at

tilkendegive sig, for i hemmelighed at sejle til dette punkt i Kertj- strædet. Det tyder klart på at det var en provokation.

Hvad der derefter skete, var, at krigshøgene, som NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg, straks sagde, at NATO fuldt ud står side om side med Ukraine; og nogle andre høge, som repræsentanter for »Integrity Initiative«, som jeg vil sige mere om lige om lidt, straks udtalte, at NATO burde sende en hel flotille ind i det Asovske Hav.

Dette blev i går fuldstændigt undsagt af præsident Putin, som ventede et par dage, og derefter udtalte, at dette klart var en i forvejen planlagt provokation, og at den store fejl ligger hos nationerne i Vesten, der tankeløst straks tog Ukraines parti. Med sin typiske Putin-humor tilføjede han, at hvis Ukraine skulle forlange at spise spædbørn til morgenmad, så ville Vesten straks acceptere det.

Vestens rolle blev også stærkt fordømt af general Harald Kujat, tidligere formand for NATO's Militærkomité og før det også tysk militærchef, der undsagde Stoltenberg og sagde, at han gjorde en alvorlig fejl: ved en sådan hændelse er det yderst vigtigt, man først undersøger tingene, og at andre nationer ikke bør piske en stemning op, men forsøge at nedtrappe hele situationen. Det gjorde heldigvis de fleste af de vesteuropæiske regeringer, fordi de selvfølgelig indså, at en krig mellem Ukraine og Rusland let kan komme ud af kontrol og føre til en Tredje Verdenskrig.

Jeg tror, at denne hændelse, hvor faren endnu ikke er overstået, fordi Poroshenko annoncerede krigsretstilstand i dele af Ukraine, og vor kære ven Natalia Vitrenko, en ukrainsk politiker, advarede om, at dette betyder, at Poroshenko faktisk etablerer et diktatur i Ukraine – en krigsretstilstand, der eliminerer alle former for borgerlige rettigheder, er en ekstremt spændt situation. Hvem er nu anstifter af hele denne provokation? Hvis man ser på det faktum, at for ganske nylig, for et par dage siden, blev det

afsløret, at der findes denne størrelse kaldet »Integrity Initiative«. Det er en meget mærkelig institution. Den køres fra britiske ambassader over hele verden, og det er faktisk en underafdeling af den britiske efterretningstjeneste. En af deres talsmænd, Edward Lucas, kom ud i forbindelse med denne ukrainske krise og sagde straks: Det er fuldstændig som Nazi-Tyskland, der angreb Polen i 1939, og krævede en øjeblikkelig eskalering og indsendelsen af krigsskibe i Sortehavet som en klar provokation.

Hvad er dette såkaldte »Integrity Initiative«? Storbritanniens nye generalstabschef, general Mark Carleton-Smith, har, som den krigskræmmer han er, udtalt, at Rusland udgør en større fare for Storbritannien end ISIS eller al-Qaeda. Så dette »Integrity Initiative« har gjort følgende: Det har udpeget en række såkaldte »klyngegrupper« i flere forskellige lande. Tager vi nu et kig på hjemmesiden og på hvilke personer, der leder dette initiativ, ser vi, at det er folk fra hele verden, der er kendt for deres koldkrigsindstilling. Fra USA finder vi f.eks. Ian Brzezinski – søn til den infame Zbigniew Brzezinski, forfatter til bogen »The Grand Chessboard. American Primacy and its Geostrategic Imperatives.« Denne Ian Brzezinski er et fremtrædende medlem af Det Atlantiske Råd, der bør regnes som en af det Anglo-Amerikanske imperiums – eller rettere den britiske efterretningstjenestes – betydelige underafdelinger. Og fra Tyskland finder vi general Klaus Naumann, der er kendt for sin koldkrigsindstilling overfor Rusland. Så det er en flok af personer, der i bund og grund mener, at man søge mod en geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina. Det er netop den klike, der har været tættest på at tilvejebringe en ny verdenskrig.

Vi bliver nødt til at komme os over idéen om, at verden vil være for evigt delt i et antal geopolitiske blokke, hvor en nation eller en gruppe af nationer er i uløselig konflikt med en anden gruppe. Desværre er denne tankegang dybt indgroet i Den Europæiske Union; Frankrigs præsident Macron tænker sådan;

Tysklands Kansler Merkel tænker sådan. Macron krævede for nyligt, at der oprettes en EU-hær [Macron skifter mellem at bruge »EU« og »Europa.« Han kender givetvis ikke forskellen – red.], som skal beskytte unionen mod Rusland, Kina og endog USA. Det er et typisk eksempel på den form for tankegang, der netop udgør en af opskrifterne, der under de nuværende omstændigheder med et nært forestående finansielt sammenbrud kan lede til, at det 20. århundredes to katastrofale krige gentages.

Heldigvis træder alternativet også meget tydeligt frem. Jeg har allerede nævnt stemningen omkring Den Nye Silkevej, som er ved at forvandle Afrika til et sted, hvor folk for første gang har et reelt håb om, at de med Kinas hjælp, og nu i stigende grad med hjælp fra flere andre lande som f.eks. Indien, Japan, Indonesien, Tyrkiet og mange andre, snart kan kalde sig selv »det nye Kina med afrikanske karakteristika.« Det er nemlig gået op for disse lande, at Afrika – et kontinent, der i 2050 vil være beboet af 2,5 milliarder mennesker – som Xi Jinping gjorde opmærksom på ved sin tale til BRICS-mødet i Johannesburg i september, har det største vækstpotentiale af alle verdens kontinenter. De har indset, at Afrika med sin meget unge befolkning, hvis denne befolkning bliver uddannet, og hvis de nødvendige investeringer i infrastruktur bliver stillet den til rådighed, kan blive den mest produktive befolkning i verden.

Dette er selvfølgelig et mareridt for de mennesker, der har forsøgt at undertrykke udviklingen i udviklingslandene, såsom IMF med dens »betingelser«, som udgør den egentlige gældsfølde. Som bekendt har IMF-betingelserne i bund og grund været med til at sikre, at udviklingslandene ville forblive forgældede, og at de hverken fik lov til at bruge deres indtægter til investeringer i sociale ydelser, uddannelse eller infrastruktur, men at de først og fremmest måtte betale af på gælden. Netop dette var et af de afgørende midler til at bremse udviklingen af disse lande.

Og selvfølgelig har vi Verdensnaturfonden, der på skændig og ugudelig vis forhindrede opførelsen af infrastruktur – og det for sneglenes skyld snarere end menneskenes. Og vi havde hele Romklubbens ugudelige ideologi om at ressourcerne på planeten angiveligt var begrænsede, og at udviklingslandenes udvikling derfor måtte undertrykkes.

Men da Kina lancerede Den Nye Silkevej, blev alt dette sat ud af kraft, for nu er der for første gang en reel mulighed for at overvinde udviklingslandenes underudvikling, og dette er blevet forstået af landene i »Det Globale Syd« repræsenteret af flere store organisationer såsom G77, Organisationen for Islamiske lande (OIC), Mercado Común del Sur (Mercosur) og Den Afrikanske Union. Alle disse organisationer er nu på hver deres vis inspireret af idéen om Den Nye Silkevej.

Og selv i Europa ændrer Den Nye Silkevej tingene i al hast: Der er 16+1-landene (de øst- og centraleuropæiske lande plus Kina), som er meget glade for at danne knudepunkter mellem Europa og Asien i udviklingen af Den Nye Silkevej. Der er Grækenland, som er fuldstændig omdannet på grund af kinesiske investeringer i Piræus (havneby tæt på Athen – red.) og andre infrastrukturprojekter. Den nye italienske regering er helt forandret: I forhold til Kina lytter den ikke længere til EU. De førende ministre – som f.eks. (finansminister – red.) Giovanni Tria, ministersekretær i ministeriet for økonomisk udvikling Michele Geraci og selv premierminister Giuseppe Conte – arbejder grundlæggende set for et samarbejde mellem Kina og Italien, ikke kun i form af gensidige investeringer, men især i form af investeringer i fælles projekter i Afrika. Og et af de mest herlige eksempler herpå er aftalen mellem Kina og Italien om at arbejde sammen med landene i Kommissionen for Tchadsø-sænkningen for at gennemføre Transaqua-projektet, som jeg er sikker på, at Hussein (Askary – red.) allerede har talt om.

Men så har vi også Spanien, hvor præsident Xi netop har været på statsbesøg, ved hvilken lejlighed der blev indgået en meget vidtrækkende samarbejdsaftale mellem Kina og Spanien, mens man samtidig understregede de to landes kulturelle bånd, der går

2000 år tilbage. Og så vil Xi Jinping også besøge Portugal, når han kommer tilbage fra G20-topmødet. Og mellem Portugal og Kina er der en fast aftale om, at også Portugal bliver et knudepunkt – Spanien og Portugal vil ikke kun være knudepunkter for den eurasiske forbindelse til Den Nye Silkevej, men også knudepunkt for alle spansk- og portugisisktalende lande i hele verden. Så det er dette, som Schiller Instituttet understregede i vores rapport om »verdenslandbroen« (The New Silk Road Becomes The World Land-Bridge. A Shared Future For Humanity. Volume II – red.), nemlig arbejdet på den såkaldte Transatlantiske Rute (en del af Kinas Maritime Silkevej – red.), for på den måde at sammenbinde De Vestindiske Øer, Mellemamerika og Sydamerika med disse portugisisk- og spansktalende lande og således med Europa.

Verdenslandbroen er altså ved at blive realiseret. Der har lige fundet en meget interessant og håbefuld begivenhed sted i Hamborg mellem Kina og Hamborgs handelskammer, hvor alle, med undtagelse af en enkelt »Greenie«, der var helt ved siden af sig selv – men alle de andre talere var mere eller mindre optimistiske og talte om, hvordan Hamborg er det naturlige bindeled, ikke kun for landforbindelsen – og jeg tror der for nuværende ankommer 23 togforbindelser om ugen fra Kina til Hamborg – men selvfølgelig også et afgørende led i den Maritime Silkevej, da Hamborg har Tysklands største havn.

Dette er alt sammen meget, meget interessant. Så må jeg ikke glemme at nævne Schweiz, som også er om bord. Østrig: Østrigs nye regering har endog med i koalitionsaftalen, at Østrig ønsker at blive et knudepunkt i Den Nye Silkevej. Så jeg tror udviklingen faktisk, objektivt set, er meget, meget lovende. Men selvfølgelig skal der gøres meget mere, for hvis I reflekterer over det, jeg sagde i begyndelsen, nemlig at udfaldet af G20-topmødet bør være et nyt »Bretton Woods«-system og et nyt system for at beskytte vores nationer mod faren for et nyt finansielt sammenbrud, så er dette endnu ikke opnået.

Ellers mener jeg, at vi – på trods af alle de farer jeg har

nævnt – objektivt set kan være meget optimistiske, fordi et nyt system er inden for rækkevidde. Og jeg vil blot tilføje, at den økonomiske udvikling absolut må kombineres med en renaissance af klassisk kultur. For hvis man ser på værdierne i Vesten lige nu – jeg vil kort identificere, hvad jeg mener med det – den neoliberale eller liberale filosofi eller ideologi, der har overtaget i Vesten, er korrekt blevet afvist af Rusland og Kina – en ideologi hvor »alt er tilladt.« Der er ikke to køn, men nu er der omtrent 49 køn; man har pornografi uden grænser; børn kan gå på internettet og se de værst tænkelige grusomheder; den vold, der forekommer nu, har desværre rødder i USA – der er masseskyderierne i skolerne næsten hver dag. I USA har der allerede været mere end 300 masseskyderier (i år – red.). Der er opiumepidemien i USA. Vi ser en stigning i skyderier, alkoholisme, stofmisbrug; levetiden i USA er nu faldet for første gang nogensinde to år i træk! Hvis der findes en parameter for en økonomi under sammenbrud, er det, at den forventede levealder falder.

Og i Europa er vi ikke langt bagefter, hvis man ser på volden i skolerne i Tyskland, for blot at nævne ét element. Jeg tror, at vi har et absolut påtrængende behov for en renaissance indenfor den menneskelige kultur, klassisk kultur, klassisk musik, digtekunsten og andre kunstområder.

Helga Zepp-LaRouche talte til seminaret via video-link fra Tyskland. Derudover talte EIR's økonomiredaktør Paul Gallagher via video-link fra Virginia og Hussein Askary til seminaret i København.

TOM GILLESBERG: Jeg synes Helga Zepp-LaRouche blev meget smukt introduceret af Hussein Askary, der i sin præsentation gennemgik den fantastiske rolle hun, som grundlægger af Schiller Instituttet, som »Silkevejs-damen«, har påtaget sig i at skabe denne Bælte- og Vej-politik, politikken for Den Nye Silkevej. Så vi er meget stolte og glade over at kunne have hende med her »live# for at diskutere situationen i verden som

den ser ud lige nu, efter de amerikanske midtvejsvalg og dagen før G20-topmødet starter i Buenos Aires. Så, Helga, tak fordi du er med os her. Ordet er dit.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg er meget glad for at kunne tale med jer, selvom det kun er via video-link. Naturligvis har vi nået et meget vigtigt punkt i historien, og for en gang skyld er jeg enig med præsident Macron fra Frankrig, som netop har sagt, at det kommende G20-møde hellere må bringe nogle reelle resultater, for ellers vil en sådan samling af statsledere nærmest have en modsat, ikke-konstruktiv effekt.

Det er jeg enig i.

Igennem de sidste mange uger, ja faktisk måneder, har vi lavet en kampagne for, hvad der grundlæggende set bør være resultatet af dette G20-møde. I betragtning af at vi både har fare for krig, som det blev demonstreret meget akut igen i form af hændelsen i nærheden af Kertj- broen i Sortehavet, samt at den generelle situation mellem de store atommagter ikke ligefrem er god, så er faren for atomkrig potentielt til stede. Dernæst har vi den umiddelbare fare for en gentagelse af den finansielle krise i 2008, bortset fra at det denne gang kan blive meget, meget værre, fordi alle parametre er meget værre end i 2008.

I lyset af disse to eksistentielle kriser har vi defineret, hvad der bør være udfaldet af enten hele G20-mødet, eller i det mindste fra de af statsoverhovederne, som man kan forvente kan gå i retning af at etablere et nyt paradigme: Det refererer til præsidenterne Trump, Putin, Xi Jinping, premierminister Modi, premierminister Abe, og muligvis også andre stats- og regeringschefer. Hvad vi definerede, som det absolut nødvendige udfald, er, at de etablerer et Nyt Bretton Woods-system til at erstatte det nuværende helt bankerotte system. Det vil komme til at indtage den samme stilling som det gamle Bretton Woods-system, men vil også indbefatte de ekstra funktioner, som Franklin D. Roosevelt oprindeligt

ønskede: At afslutte kolonialismen for udviklingslandene, hvilket desværre ikke blev indført, fordi Roosevelt døde, og Bretton Woods blev etableret af Truman og Churchill, i hvert fald under disses politiske vejledning.

Selvfølgelig vil en Ny Bretton Woods-aftale kun fungere, hvis den ledsages af De Fire Love, som blev defineret af Lyndon LaRouche allerede i 2014, som de absolut nødvendige ændringer i det finansielle og økonomiske system, nemlig: For det første indførelsen af Glass/ Steagall-bankadskillelse; for det andet at overgå til en nationalbank for at bringe evnen til at skabe kredit tilbage under suveræne staters beføjelser under regeringers suveræne kontrol; for det tredje at skabe et internationalt kreditsystem; og for det fjerde at øge verdensøkonomiens produktivitet med et forceret udviklingsprogram for en fusionsøkonomi og etablering af et tættere internationalt rumsamarbejde for at opnå den nødvendige forøgelse i verdensøkonomiens produktivitet.

I betragtning af at det ikke kan forventes, at alle lande i G20 vil være enige om det – jeg kan nemt forestille mig, at de, der er helt forbundet med City of London samt med modstanden mod Trump, der stammer fra Wall Street – at der vil være nogle lande, som absolut vil modsætte sig en sådan løsning. Derfor har vi foreslået, at det kun kan være i et samarbejde mellem de lande, der er stærke nok til at modsætte sig magten i disse finansielle centre, London og Wall Street – og der kan dermed kun kan være tale om præsident Trump, præsident Xi Jinping, præsident Putin, og premierminister Modi, de fire stormagter tilsammen, som repræsenterer både de største atombevæbnede magter, de største økonomier og de største befolkninger. De skal arbejde sammen.

Det er åbenbart, at der findes et sådant potentiale. Og efter at præsident Trump gentagne gange i valgkampen og igen efter at han blev præsident har udtalt, at han ønsker at forbedre forholdet til Rusland, blev hele Russiagate lanceret [af hans politiske modstandere] for at forhindre, at det sker. For

nærværende er Russiagate blevet mere eller mindre miskrediteret, og til trods for spændingerne i forhold til Kina vedrørende handelsspørgsmål er der positive tegn på, at både Kina og USA kan være villige til at nå en aftale om at overvinde den nuværende handelskrig. Dette potentiale fremstår tydeligt, og det står meget klart, at det vil afgøre meget af spørgsmålet om, hvorvidt menneskeheden – i lyset af eksistentielle farer – vil være i stand til at regere sig selv, at indføre en regeringsstruktur, som muliggør den langsigtede opretholdelse af verdens befolkning. Dette er et meget akut spørgsmål.

Man kan for eksempel se, at den nuværende kinesiske ambassadør i USA, Cui Tiankai, netop i går udstedte en meget klar advarsel om, at verden skal lære lektien af 1930'ernes store depression, som resulterede i Anden Verdenskrig. Han advarer også om, at manglende evne til at løse de nuværende spændinger kunne føre til en ny verdenskrig og en ny finansiel krise, der vil være værre end 30'ernes depression. Den samme ambassadør, Cui, rejste allerede for et år siden i en tale i New York et grundlæggende spørgsmål: Hvad skal forholdet mellem USA og Kina være? Han sagde, at der i verdenshistorien har været 16 tilfælde, hvor den dominerende magt blev erstattet af en opstigende magt – hvilket tydeligvis henviser til den nuværende situation mellem USA og Kina – og at det i 12 tilfælde førte til en stor krig og i 4 tilfælde førte til en situation, hvor den opstigende magt simpelthen erstattede den hidtil dominerende magt, uden at det kom til krig. Han understregede, at Kina hverken ønsker at situationen fører til krig, men at Kina heller ikke forsøger at erstatte USA som den dominerende magt i verden. Kinas politik er derimod at foreslå et helt nyt sæt af internationale relationer med win-win-samarbejde mellem suveræne magter og respekt for de andre landes suverænitet, respekt for det andet lands sociale system, en ikke-indblanding i det andet lands indre anliggender og simpelthen samarbejde til gensidig gavn for alle, der deltager i dette nye system.

Det er efter min mening det, som vi har set udspille sig i virkeligheden i de seneste fem år, siden præsident Xi Jinping i Kasakhstan i september 2013 annoncerede Den Nye Silkevej, og hvor vi siden har været vidne til den enorme udvikling af Silkevejen, omfattende mere end 100 lande, og hvordan den helt har forvandlet stemningen i Afrika, som har fået indgydet mod og optimisme på grund af Silkevejens massive investeringer i infrastruktur, industriparker, energiprojekter og lignende. Det samme gælder for næsten hele Latinamerika, mange lande i Asien og endda nogle europæiske lande, som absolut kan se fordelene i at samarbejde med dette nye system.

Nuvel, det tog Vesten, eller rettere vestlige tænketanke og medier, næsten fire år, før man så meget som indrømmede, at dette fandt sted. Jeg mener, at det var skuespil: Her har man det største infrastrukturprojekt nogensinde i verdenshistorien, allerede nu omkring 30 gange så stort som Marshall-planen, og de vestlige medier vil ikke tage notits af det! Så for omkring et år siden indså de, at det var helt ustoppeligt, og de begyndte så en hel spærreild af bagvaskelse og angreb på Den Nye Silkevej, og det er ganske sigende, at talerøret for det anglo-amerikanske etablissement, New York Times, i løbet af sidste weekend og weekenden før, havde over 10 eller 12 artikler, om Den Nye Silkevej, hvor de i grunden indrømmer, at det er ustoppeligt, at det allerede er her. Vesten tog helt fejl ved at tro, at hvis man tilbyder Kina at være medlem af WTO og deltage i frihandelssystemet, så vil Kina i sidste ende overtage det vestlige liberale system, det vestlige demokrati eller – hvis de skulle afslå det – simpelthen ville kollapse under byrden af en autokratisk ledelse.

New York Times indrømmer så modstræbende, at dette var et fejlagtigt skøn. Kina har ikke adopteret den vestlige demokratimodel, og er helt afgjort ikke kollapsede. Det har i stedet en forbløffende historik med høje økonomiske vækstrater uafbrudt gennem 40 år, som helt og holdent har forvandlet ikke

kun Kina, men også en stor del af verdensøkonomien. Kina har nu en velhavende middelklasse der udgør en god del af befolkningen, 400 millioner, og denne vil blive fordoblet i løbet af de næste 10 år. Og at den kinesiske model i grunden er attraktiv for mange lande i verden.

De konkluderer dybest set, at den eneste måde at håndtere det på er indsatsen for at inddæmme Kina, om nødvendigt med konfrontation og endog krig. Et par amerikanske generaler sagde allerede for et par uger siden, at en krig mellem USA og Kina indenfor de næste 50 år er mere sandsynlig, end at dette undgås.

Det er naturligvis den berømte Thukydid-fælde: Dette refererer til situationen i det antikke Grækenland, rivaliseringen mellem Athen og Sparta, som førte til krigen på Peloponnes, og som en konsekvens heraf – hvilket folk normalt ikke nævner, når de taler om Thukydid-fælden – tilbagegangen og sammenbruddet af det antikke Grækenland. Så det indlysende spørgsmål er: Kan Vesten forholde sig til det faktum, at Kina er for opadgående, og at der ikke kan gøres noget ved det, fordi Kina først og fremmest er et land, der var den førende økonomiske og kulturelle magt i de fleste århundreder indenfor de seneste årtusinder, med kun en meget kort afbrydelse. Kina er fast besluttet på at vende tilbage, ikke for at erstatte andre lande, men for at tage en ledende rolle på verdensplan, og den kinesiske regering har en politik, der gør dette muligt. Hovedsageligt ved at lægge vægt på kontinuerlig innovation, at gå direkte frem til de mest avancerede teknologier – de har det mest avancerede forskningsprogram for fusionskraft; de har et meget, meget avanceret rumforskningsprogram, og de lægger stor vægt på uddannelse, fortræffelighed i uddannelser for de unge, kombineret med at Xi Jinping understreger behovet for særligt at have en æstetisk uddannelse af ungdommen, og også for de ældre. Fordi æstetisk uddannelse går i retning af skønhed i sindet og sjælens skønhed.

I betragtning af at Kina har en befolkning på 1,4 mia. mennesker, er Vestens ide om, at det vil være muligt at inddæmme dette, uden at det fører til krig, latterlig. Det skal bemærkes, at hvis det kommer til krig, er der mange militære eksperter, der gør opmærksom på, at når man først begynder med at bruge bare et enkelt atomvåben, er det atomvåbneenes logik – i modsætning til traditionelle konventionelle våben – at samtlige våben vil blive brugt. Det ville naturligvis betyde udslettelsen af den menneskelige civilisation.

Så dette paradoks eksisterer tydeligvis, og det er Schiller Instituttets opfattelse, at det kun kan overvindes ved at formå Vesten, ved at vinde verdens lande over til deltagelse i det nye paradigme med et win-win-samarbejde.

Faren for krig er meget reel – vi har netop været vidne til hændelsen med ukrainske krigsskibes provokation i Sortehavet, tæt på det Asovske Hav og Kertj-broen. Nogle mennesker i Ukraine har allerede for nogle uger siden foreslået, at den nybyggede bro mellem Rusland og Krim skal sprænges. Det var selvfølgelig den hændelse der fandt sted for nogle dage siden [den 25. november], hvor ukrainske krigsskibe ikke fulgte de regler, der ellers er blevet etableret mellem Rusland og Ukraine, hvor man har pligt til at meddele ens hensigt om at passere gennem Kertj-strædet. De blev derfor tilbageholdt af det russiske militær; besætningerne blev arresteret og forhørt, og i mellemtiden er der fundet skriftligt materiale hos denne besætning, som instruerer dem om ikke at tilkendegive sig, for i hemmelighed at sejle til dette punkt i Kertj-strædet. Det tyder klart på at det var en provokation.

Hvad der derefter skete, var, at krigshøgene, som NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg, straks sagde, at NATO fuldt ud står side om side med Ukraine; og nogle andre høge, som repræsentanter for »Integrity Initiative«, som jeg vil sige mere om lige om lidt, straks udtalte, at NATO burde sende en hel flotille ind i det Asovske Hav.

Dette blev i går fuldstændigt undsagt af præsident Putin, som ventede et par dage, og derefter udtalte, at dette klart var en i forvejen planlagt provokation, og at den store fejl ligger hos nationerne i Vesten, der tankeløst straks tog Ukraines parti. Med sin typiske Putin-humor tilføjede han, at hvis Ukraine skulle forlange at spise spædbørn til morgenmad, så ville Vesten straks acceptere det.

Vestens rolle blev også stærkt fordømt af general Harald Kujat, tidligere formand for NATO's Militærkomité og før det også tysk militærchef, der undsagde Stoltenberg og sagde, at han gjorde en alvorlig fejl: ved en sådan hændelse er det yderst vigtigt, man først undersøger tingene, og at andre nationer ikke bør piske en stemning op, men forsøge at nedtrappe hele situationen. Det gjorde heldigvis de fleste af de vesteuropæiske regeringer, fordi de selvfølgelig indså, at en krig mellem Ukraine og Rusland let kan komme ud af kontrol og føre til en Tredje Verdenskrig.

Jeg tror, at denne hændelse, hvor faren endnu ikke er overstået, fordi Poroshenko annoncerede krigsretstilstand i dele af Ukraine, og vor kære ven Natalia Vitrenko, en ukrainsk politiker, advarede om, at dette betyder, at Poroshenko faktisk etablerer et diktatur i Ukraine – en krigsretstilstand, der eliminerer alle former for borgerlige rettigheder, er en ekstremt spændt situation. Hvem er nu anstifter af hele denne provokation? Hvis man ser på det faktum, at for ganske nylig, for et par dage siden, blev det afsløret, at der findes denne størrelse kaldet »Integrity Initiative«. Det er en meget mærkelig institution. Den køres fra britiske ambassader over hele verden, og det er faktisk en underafdeling af den britiske efterretningstjeneste. En af deres talsmænd, Edward Lucas, kom ud i forbindelse med denne ukrainske krise og sagde straks: Det er fuldstændig som Nazi-Tyskland, der angreb Polen i 1939, og krævede en øjeblikkelig eskalering og indsendelsen af krigsskibe i Sortehavet som en klar provokation.

Hvad er dette såkaldte »Integrity Initiative«? Storbritanniens nye generalstabschef, general Mark Carleton-Smith, har, som den krigskræmmer han er, udtalt, at Rusland udgør en større fare for Storbritannien end ISIS eller al-Qaeda. Så dette »Integrity Initiative« har gjort følgende: Det har udpeget en række såkaldte »klyngegrupper« i flere forskellige lande. Tager vi nu et kig på hjemmesiden og på hvilke personer, der leder dette initiativ, ser vi, at det er folk fra hele verden, der er kendt for deres koldkrigsindstilling. Fra USA finder vi f.eks. Ian Brzezinski – søn til den infame Zbigniew Brzezinski, forfatter til bogen »The Grand Chessboard. American Primacy and its Geostrategic Imperatives.« Denne Ian Brzezinski er et fremtrædende medlem af Det Atlantiske Råd, der bør regnes som en af det Anglo-Amerikanske imperiums – eller rettere den britiske efterretningstjenestes – betydelige underafdelinger. Og fra Tyskland finder vi general Klaus Naumann, der er kendt for sin koldkrigsindstilling overfor Rusland. Så det er en flok af personer, der i bund og grund mener, at man søge mod en geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina. Det er netop den klike, der har været tættest på at tilvejebringe en ny verdenskrig.

Vi bliver nødt til at komme os over idéen om, at verden vil være for evigt delt i et antal geopolitiske blokke, hvor en nation eller en gruppe af nationer er i uløselig konflikt med en anden gruppe. Desværre er denne tankegang dybt indgroet i Den Europæiske Union; Frankrigs præsident Macron tænker sådan; Tysklands Kansler Merkel tænker sådan. Macron krævede for nyligt, at der oprettes en EU-hær [Macron skifter mellem at bruge »EU« og »Europa.« Han kender givetvis ikke forskellen – red.], som skal beskytte unionen mod Rusland, Kina og endog USA. Det er et typisk eksempel på den form for tankegang, der netop udgør en af opskrifterne, der under de nuværende omstændigheder med et nært forestående finansielt sammenbrud kan lede til, at det 20. århundredes to katastrofale krige gentages.

Heldigvis træder alternativet også meget tydeligt frem. Jeg har allerede nævnt stemningen omkring Den Nye Silkevej, som er ved at forvandle Afrika til et sted, hvor folk for første gang har et reelt håb om, at de med Kinas hjælp, og nu i stigende grad med hjælp fra flere andre lande som f.eks. Indien, Japan, Indonesien, Tyrkiet og mange andre, snart kan kalde sig selv »det nye Kina med afrikanske karakteristika.« Det er nemlig gået op for disse lande, at Afrika – et kontinent, der i 2050 vil være beboet af 2,5 milliarder mennesker – som Xi Jinping gjorde opmærksom på ved sin tale til BRICS-mødet i Johannesburg i september, har det største vækstpotentiale af alle verdens kontinenter. De har indset, at Afrika med sin meget unge befolkning, hvis denne befolkning bliver uddannet, og hvis de nødvendige investeringer i infrastruktur bliver stillet den til rådighed, kan blive den mest produktive befolkning i verden.

Dette er selvfølgelig et mareridt for de mennesker, der har forsøgt at undertrykke udviklingen i udviklingslandene, såsom IMF med dens »betingelser«, som udgør den egentlige gældsfølde. Som bekendt har IMF-betingelserne i bund og grund været med til at sikre, at udviklingslandene ville forblive forgældede, og at de hverken fik lov til at bruge deres indtægter til investeringer i sociale ydelser, uddannelse eller infrastruktur, men at de først og fremmest måtte betale af på gælden. Netop dette var et af de afgørende midler til at bremse udviklingen af disse lande.

Og selvfølgelig har vi Verdensnaturfonden, der på skændig og ugudelig vis forhindrede opførelsen af infrastruktur – og det for sneglenes skyld snarere end menneskenes. Og vi havde hele Romklubbens ugudelige ideologi om at ressourcerne på planeten angiveligt var begrænsede, og at udviklingslandenes udvikling derfor måtte undertrykkes.

Men da Kina lancerede Den Nye Silkevej, blev alt dette sat ud af kraft, for nu er der for første gang en reel mulighed for at overvinde udviklingslandenes underudvikling, og dette er

blevet forstået af landene i »Det Globale Syd« repræsenteret af flere store organisationer såsom G77, Organisationen for Islamiske lande (OIC), Mercado Común del Sur (Mercosur) og Den Afrikanske Union. Alle disse organisationer er nu på hver deres vis inspireret af idéen om Den Nye Silkevej.

Og selv i Europa ændrer Den Nye Silkevej tingene i al hast: Der er 16+1-landene (de øst- og centraleuropæiske lande plus Kina), som er meget glade for at danne knudepunkter mellem Europa og Asien i udviklingen af Den Nye Silkevej. Der er Grækenland, som er fuldstændig omdannet på grund af kinesiske investeringer i Piræus (havneby tæt på Athen – red.) og andre infrastrukturprojekter. Den nye italienske regering er helt forandret: I forhold til Kina lytter den ikke længere til EU. De førende ministre – som f.eks. (finansminister – red.) Giovanni Tria, ministersekretær i ministeriet for økonomisk udvikling Michele Geraci og selv premierminister Giuseppe Conte – arbejder grundlæggende set for et samarbejde mellem Kina og Italien, ikke kun i form af gensidige investeringer, men især i form af investeringer i fælles projekter i Afrika. Og et af de mest herlige eksempler herpå er aftalen mellem Kina og Italien om at arbejde sammen med landene i Kommissionen for Tchadsø-sænkningen for at gennemføre Transaqua-projektet, som jeg er sikker på, at Hussein (Askary – red.) allerede har talt om.

Men så har vi også Spanien, hvor præsident Xi netop har været på statsbesøg, ved hvilken lejlighed der blev indgået en meget vidtrækkende samarbejdsaftale mellem Kina og Spanien, mens man samtidig understregede de to landes kulturelle bånd, der går 2000 år tilbage. Og så vil Xi Jinping også besøge Portugal, når han kommer tilbage fra G20-topmødet. Og mellem Portugal og Kina er der en fast aftale om, at også Portugal bliver et knudepunkt – Spanien og Portugal vil ikke kun være knudepunkter for den eurasiske forbindelse til Den Nye Silkevej, men også knudepunkt for alle spansk- og portugisisk-talende lande i hele verden. Så det er dette, som Schiller

Instituttet understregede i vores rapport om »verdenslandbroen« (The New Silk Road Becomes The World Land-Bridge. A Shared Future For Humanity. Volume II – red.), nemlig arbejdet på den såkaldte Transatlantiske Rute (en del af Kinas Maritime Silkevej – red.), for på den måde at sammenbinde De Vestindiske Øer, Mellemamerika og Sydamerika med disse portugisisk- og spansktalende lande og således med Europa.

Verdenslandbroen er altså ved at blive realiseret. Der har lige fundet en meget interessant og håbefuldst begivenhed sted i Hamborg mellem Kina og Hamborgs handelskammer, hvor alle, med undtagelse af en enkelt »Greenie«, der var helt ved siden af sig selv – men alle de andre talere var mere eller mindre optimistiske og talte om, hvordan Hamborg er det naturlige bindeled, ikke kun for landforbindelsen – og jeg tror der for nuværende ankommer 23 togforbindelser om ugen fra Kina til Hamborg – men selvfølgelig også et afgørende led i den Maritime Silkevej, da Hamborg har Tysklands største havn.

Dette er alt sammen meget, meget interessant. Så må jeg ikke glemme at nævne Schweiz, som også er om bord. Østrig: Østrigs nye regering har endog med i koalitionsaftalen, at Østrig ønsker at blive et knudepunkt i Den Nye Silkevej. Så jeg tror udviklingen faktisk, objektivt set, er meget, meget lovende. Men selvfølgelig skal der gøres meget mere, for hvis I reflekterer over det, jeg sagde i begyndelsen, nemlig at udfaldet af G20-topmødet bør være et nyt »Bretton Woods«-system og et nyt system for at beskytte vores nationer mod faren for et nyt finansielt sammenbrud, så er dette endnu ikke opnået.

Ellers mener jeg, at vi – på trods af alle de farer jeg har nævnt – objektivt set kan være meget optimistiske, fordi et nyt system er inden for rækkevidde. Og jeg vil blot tilføje, at den økonomiske udvikling absolut må kombineres med en renæssance af klassisk kultur. For hvis man ser på værdierne i Vesten lige nu – jeg vil kort identificere, hvad jeg mener med

det – den neoliberale eller liberale filosofi eller ideologi, der har overtaget i Vesten, er korrekt blevet afvist af Rusland og Kina – en ideologi hvor »alt er tilladt.« Der er ikke to køn, men nu er der omtrent 49 køn; man har pornografi uden grænser; børn kan gå på internettet og se de værst tænkelige grusomheder; den vold, der forekommer nu, har desværre rødder i USA – der er masseskyderierne i skolerne næsten hver dag. I USA har der allerede været mere end 300 masseskyderier (i år – red.). Der er opiumepidemien i USA. Vi ser en stigning i skyderier, alkoholisme, stofmisbrug; levetiden i USA er nu faldet for første gang nogensinde to år i træk! Hvis der findes en parameter for en økonomi under sammenbrud, er det, at den forventede levealder falder.

Og i Europa er vi ikke langt bagefter, hvis man ser på volden i skolerne i Tyskland, for blot at nævne ét element. Jeg tror, at vi har et absolut påtrængende behov for en renæssance indenfor den menneskelige kultur, klassisk kultur, klassisk musik, digtekunsten og andre kunstområder.

Dette er blevet forstået i Kina. Jeg har allerede nævnt Xi Jinpings understregning af behovet for æstetisk uddannelse, og den vigtigste kinesiske taler på konferencen i Hamborg i går, vicepræsident Liu He, som er den vigtigste økonomiske rådgiver for Xi Jinping, afveg fra sin skriftlige tekst og sagde, at han ønskede at dele en historie med publikum. Under kulturrevolutionen, da han var ung, måtte han gemme sig i en af hutongerne i Beijing – dette er de gamle bydele – og han måtte i hemmelighed lytte til Felix Mendelssohns violinkoncert i C-mol. Det betød, at han blev helt forelsket i klassisk musik og har forfulgt den passion lige siden.

Jeg synes, at dette er meget lovende. Som I ved, er vi overbeviste om, at det ligger i den menneskelige natur, at alle mennesker grundlæggende er gode, at mennesket har en ubegrænset evne til at forbedre sig selv, ikke kun med hensyn til intellekt, men også, at den æstetiske uddannelse betyder, at man kan uddanne sine følelser indtil man blindt kan følge

dem, fordi de aldrig vil fortælle en noget andet, end hvad fornuften tilsiger. Dette er Friedrich Schillers definition på den smukke sjæl. Han siger, at nødvendighed og lidenskab, fri vilje og pligt går op i en højere enhed, og dette er en tilstand, hvor mennesket virkelig er frit: Fordi du gør det nødvendige med lidenskab, fordi du ikke kan tænke på nogen anden måde end på fornuftens niveau.

Dette er ikke er en utopi, men det er noget, der kan gennemføres fuldt ud, og er i øvrigt noget, som også ligger i Konfutses filosofi. Konfutsen havde næsten samme idé om æstetisk uddannelse som Friedrich Schiller: At man gennem musik, gennem poesi, ved at lære skønhed, så kan man faktisk kan omdanne folkets karakter til at blive smukke sjæle, til at opnå visdom, og tjene almenvellet.

Jeg tror, at hvis menneskeheden når frem til et nyt paradigme, så vil forholdene mellem nationer blive sådan, at hver nation vil referere til den bedste tradition hos den anden og blive beriget ved at opdage skønheden i den anden nations mest avancerede kultur, og at det i stigende grad bliver karakteren af relationer mellem nationer: at vi vil ophøre med at opføre os som små fireårige drenge, der sparker hinanden over skinnebenene, hvilket betyder at føre krig og lignende ting, og, at vi som menneskelig art bliver voksne og renoverer vores relationer. Som astronauter, der alle – alle astronauter, der har været i rummet, som var på ISS, siger det samme: Når du er ude i rummet, erkender du, at du kun kan samarbejde på grundlag af fornuft, for ellers vil du ophøre med at eksistere, og når du betragter vores lille blå planet fra rummet, indser man, at der er så meget, der venter på at blive opdaget! Først og fremmest er der ingen grænser, der er ingen racer, der er kun én menneskehed, og du erkender, at vores univers er så stort! Og at vi som en menneskelig art skal samarbejde for at kunne have en vedvarende eksistens i dette univers over de næste tusinder og atter tusinder af år.

Med Hubble-teleskopet har vi været i stand til at opdage, at

vi i øjeblikket kender til eksistensen af 2 billioner galakser! Det er noget, der kan overvælde sindet – hvis jeg forsøger at tænke på Solsystemet, Mælkevejen, Galaksen, der allerede er gigantisk. Men ideen om 2 billioner galakser viser os, at vi som menneskelig art kun lige er begyndt at tage de første babyskridt i retning af perfektionen af vores art.

Jeg tror under alle omstændigheder, at vi befinder os ved afslutningen af en epoke. Jeg tror, at vi har en meget god chance for at lægge geopolitikkens epoke bag os; at vi virkelig kan skabe et system til regeringsførelse, som muliggør fredelig sameksistens og udvikling for hele menneskeheden. Jeg vil opfordre Jer til at være optimistisk omkring det, og deltage i Schiller-instituttets indsats, for dette har været vores perspektiv igennem de seneste 40-50 år – for min mands vedkommende 50 år – og jeg tror, at vi er på nippet til at se realiseringen af denne vision.

Mange tak.

Fransk massestrejke decimerer globalisterne og svindelnummeret med klimaforandringer

Schiller Instituttets internationale webcast med Helga Zepp-LaRouche den 12. december 2018

Den franske præsident Emmanuel Macron har kapituleret til De

Gule Vestes oprør i Frankrig – hvad er det egentlig, der foregår? Opstanden i Frankrig er ikke en serie af “protester” – det er en type af fænomen, som Lyndon LaRouche tidligere har identificeret som en “massestrejke” (med henvisning til Rosa Luxemburgs indsigt).

Som Schiller Instituttet har advaret om i årtier, er den såkaldte “klimaforandring” en skræmme-kampagne, en dækhistorie for en malthusiansk politik med radikale nedskæringer – en britisk-globalistisk plan for at reducere levestandarden, reducere energiforbruget og reducere befolkningen.

Nu ser vi denne underliggende virkelighed bryde igennem.

POLITISK ORIENTERING den 13. december 2018: EU i opløsning: Fransk protestbevægelse seneste udtryk for oprør fra Vestens befolkning

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

1. del: Indlæg:

Corbyn fremlagde Labour-partiets alternativ til Mays Brexit-aftale

Den 19. november (EIRNS) – Formanden for det britiske Labour Parti, Jeremy Corbyn, præsenterede sit alternativ til den britiske premierminister Theresa Mays Brexit-plan i en tale til Den Britiske Sammenslutning for Handel og industri (British Confederation of Business and Industry, CBI) i dag. Han gjorde sine bemærkninger, efter at May selv talte til CBI i dag.

Corbyn kaldte Mays regering en “regering i uorden”, som forhandlede en “forkludret” Brexit-aftale. Han sagde, at hans parti ville stemme imod aftalen og opfordre til nyvalg. Han sagde, at ‘business as usual’ ikke virker ... For at imødegå de største udfordringer for vores land i dag, bør vi ikke frygte forandring, vi bør omfatte den. Dybtliggende ændringer er nødvendige for at undgå en skadelig Brexit, der vil gøre ondt på erhverv, jobs og levestandard, og i stedet bruge det som katalysator for økonomisk transformation, “sagde han.

Han sagde, at der er behov for en forandring for at tackle den enorme ulighed, der har forvrænget økonomien og vansiret vores samfund. En god Brexit-plan for dette land handler ikke kun om, hvad der kan forhandles med Bruxelles; det skal også omfatte et radikalt investeringsprogram og reelle forandringer på tværs af vores regioner og nationer.

“I 2016 stemte landet for at forlade EU på baggrund af den økonomiske nedtur i Storbritannien efter finanssammenbruddet: en million familier, der modtager føden fra godgørende organisationer, over 4 millioner børn der lever i fattigdom, og reallønninger der er lavere i dag end i 2010.”

“Velstanden er ikke nået frem til de nedre lag i samfundet. I stedet har streng og forældet økonomisk tænkning bidraget til at skabe en situation, hvor 20 procent af Storbritanniens rigdom er i hænderne på kun 1 procent af befolkningen.”

Han opfordrede til forhandling om en permanent toldunion med EU.

I mellemtiden giver en vælgerundersøgelse foretaget af *The Observer* Labour-partiet en tilslutning på 39%, en føring på 3 procentpoint over Det Konservative parti, som ligger på 36% sammenlignet med en måned siden.

Præsident Trump fortsætter sit angreb på britisk imperialistiske uvaner

Leder fra LaRouchePAC den 16. oktober (EIRNS) – Mens præsident Trump holder massive kampagnemøder flere gange om ugen rundt om i landet for at få direkte forbindelse med befolkningen i ugerne forud for det afgørende midtvejsvalg den 6. november, har han også stillet sig til rådighed for den “falske presse” langt oftere end før, hvor han direkte angriber de imperiale mentale konstruktioner pålagt befolkningen af de tidligere

regeringer og deres kontrollerede medier. Søndag aften viste CBS '60 minutter' et interview med præsidenten af Lesley Stahl, hvis modbydelige og respektløse fremfærd belejligt blev håndteret af den stadig mere komfortable præsident Trump. Klimaforandring? Klimaet ændrer sig, sagde Trump, men "jeg ved ikke, om det er menneskeskabt ... Forskere har også en politisk dagsorden." Dette afviser fuldstændig den folkemorderiske IPCC-rapport, der kræver dekarbonisering og et stop for kødforbrug. Forsvar af den vestlige alliance? "Hvad er en allieret? Vi har vidunderlige forbindelser med mange mennesker, men ingen behandler os så dårligt som EU." Vil du afgive løfte om ikke at lukke Mueller-undersøgelsen? "Jeg behøver ikke at afgive løfte til dig ... Jeg er præsidenten, og det er du ikke". "Har Rusland blandet sig i valget? De blandede sig, men jeg tror også, at Kina blandede sig. Og jeg tror andre lande"... (hurtigt afbrudt af Stahl, som vender tilbage til Rusland). Vil du pålægge flere kinesiske afgifter? "De ønsker at forhandle. Jeg har også en god kemi med præsident Xi i Kina. Jeg ved ikke, om det nødvendigvis vil fortsætte."

Siden sin tale til FN den 25. september har præsident Trump taget fløjlshandskerne af i forsvaret for de grundlæggende principper for den vestlige civilisation, defineret ved den Westfalske Fred – nationernes suverænitet, baseret på folkets vilje og i samråd med alle andre nationer. Dette er blasfemi for imperiet i både London og Wall Street. Globalisering – den moderne eufemisme for global imperial kontrol – har fejlet, siger Trump; det skaber udelukkende økonomisk underdanighed for internationale finansielle institutioner, imperialistiske krige, overnationale domstole, der pålægger imperialt styre, kriminelle narkotikakarteller og økonomisk forfald. Trump lader det blive meddelt – endnu uden bekræftelse – at han planlægger at møde Xi Jinping og Vladimir Putin kort efter valget, forhåbentlig fri for Russiagate løgnene og Demokraternes rigsretssagssvindl.

Det er vores ansvar at sikre, at han også vender tilbage til sin tidligere støtte til en reform af det amerikanske system, med Glass-Steagall og hamiltonisk nationalkredit, som blev kraftfuldt præsenteret i Will Wertz' foredrag på "Manhattan-projektet" i lørdags: "at skære den gordiske knude med et Damoklessværd". Kun dette kan frigøre det videnskabelige og teknologiske potentiale i vores nation og alle andre nationer, i den Nye Silkevejs ånd. Trumps hensigt om at genopbygge den amerikanske industri, at "gøre Amerika stort igen" og "gøre deres nationer store igen" (som han sagde om de latinamerikanske nationer i sin FN-tale), afhænger helt af succesen i vores indsats for at gøre LaRouches Fire Love forståelige for det amerikanske folk og bringe USA til at samarbejde med Bælte og Vej Initiativet (BVI). Japan har fuldt ud sluttet sig til BVI; Italien har brudt med EU og støtter BVI; hele Afrika har tilsluttet sig BVI på Forummet om Samarbejde mellem Kina og Afrika den sept. 3-4; og latinamerikanske nationer vender sig nu mod Kina og BVI og kæmper for deres ret til at deltage. I intet tilfælde betyder det at vende sig væk fra USA. Faktisk blev præsident Trumps forsvar af suveræniteten i FN entusiastisk modtaget af nationerne i Asien, Afrika og Latinamerika.

Ikke desto mindre ved alle, at Trump er omgivet af magtfulde personer, der er desperate efter at undergrave hans hensigter. I interviewet "60 minutter" fortalte han Lesley Stahl: "Jeg stoler ikke på alle i Det Hvide Hus ... Det er en hård forretning. Dette er et ondsksfuldt sted. Washington, D.C. er et ondt, ondt sted." For at bevare det amerikanske folks tillid må han først besejre kupmagerne og politikerne der vil afsætte ham; derefter genoprette sit personlige forhold til Xi og Putin; derefter gendanne det Amerikanske System; efterfølgende indkalde til en ny Bretton Woods-konference med verdens stormagter for at skabe et nyt globalt kreditsystem, for at afslutte det Britiske Imperium én gang for alle – fred gennem udvikling.

Krig og fred på spil i USA's midtvejsvalg: Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 11. oktober 2018

Afskrift på engelsk:

Schiller Institute New Paradigm Webcast, October 11, 2018
With Helga Zepp-LaRouche

The Stakes In the U.S. Midterm Elections: War or Peace

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger with the Schiller Institute. Welcome to our webcast for today. It's Oct.

11, 2018: Our webcast will feature, as always, Helga Zepp-LaRouche, our founder and chairwoman Helga Zepp-LaRouche. We were just reviewing events prior to this webcast, and there's so much going on, as we come now with less than five weeks to the midterm election in the United States, which is going to be an extraordinarily important in determining whether the American people are going to step up to the responsibility of joining the New Paradigm, or whether they're going to succumb

to

the demoralization and the media control.

We're also seeing things that the LaRouche movement is famous for, which is economic forecasting. And Helga, why don't

we start with that: We saw a very big drop in the stock market

yesterday, there's jitters on Wall Street, anxiety around the world. What's going on?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: The system is disintegrating, and it's just a question of time when this will happen. I find it very remarkable that the IMF is pronouncing the famous "D" word. Remember that the "D" word was never to be mentioned, because the

market would supposedly follow the psychology of the markets, and when you mention the word "Depression," then that could bring

it on and so was the tale. But now the IMF meeting in Bali, Indonesia has been warning that challenges are to be faced, otherwise, the second Great Depression would be looming.

Now, I find this really remarkable, and I think what they're trying to somehow prepare the population that thing is really coming down. This stock market plunge of more than 800 points

—

I think something like 820 — you had President Trump who basically said the Federal Reserve is "crazy" with their interest

rate policy, which caused a complete reaction by [IMF Managing Director Christine] Lagarde and so forth, but he kept repeating

it twice. He said the situation is much too tense to continue this. Naturally, this is the reason why you have the reverse carry trade from the emerging markets, which was mentioned by the

IMF as the biggest threat to the system, and the second biggest

threat or maybe on an equal level, being the indebtedness. Now, Lagarde also mentioned the indebtedness of the governments, the corporate firms, and also other categories, like student loans and car loans and all of this, is 60% higher than it was in 2008.

Then, in addition to all of these things, you have the collapse of the real economy, with for example home-building peaked in the United States in January and has been in a free fall and since about May this was also the case for copper and timber – all of these have lost between 15 and 20% since the beginning of the year. So, these are all markers that this thing is not continuing.

And then, you have, naturally, on top of that the growing fight between the EU and Italian government. You had the famous letter, or infamous letter by the two EU Commissioners [Pierre] Moscovici and [Valdis] Dombrovskis, to the Italian government warning them that their intention not to stick to the EU-imposed budget deficit of 2.4%, that this would not be allowed, which was the trigger for a run on the Italian bond, and as a result, the spread between the Italian and the German values have gone up to 300 points; and it is generally said if it goes up to 400 – basically that means that the Italians have to pay 3% and more to refinance their loans – and that could actually really all contribute to a crisis.

On top of it, by the 15th of this month, that is in four days, the Italian government will publish the details of their budget. And it is expecting that the rating agencies

immediately afterwards will put out some rating, in all likelihood downgrading the Italian bonds, or downgrading Italy as a country, which then basically, depending how they are formulating it, if the outlook is basically neutral, people say this could just go through; but if they put a negative outlook on it, then that could lead to a big banking crisis – actually not only of Italy, but of the entire Western financial system.

It is clear that some of these people in the European Central Bank and EU Commission obviously think they can force the Italian government to capitulate, that they can control the consequences of this, but this is playing with fire: Because you have a highly, highly volatile financial system, and I can only say, in 2008, the whole world was more or less unprepared for the crash, because they were not listening to the warning this my husband had already put out, very clearly, on July 25th, 2007

– this was one week before the secondary mortgage crisis in the United States exploded. And he had said at that time, this system is finished. All you can see now, is how it comes down.

And people didn't listen to it. So the crash occurred in 2008 and they didn't draw any conclusions out of their own mistakes, and just kept pumping money – quantitative easing. And basically all these instruments of the Central Bank are now completely exhausted and used up.

And contrary to 2008, when everybody was unprepared, those

people who are now trying to cause the Italian government to capitulate and continue with the austerity, which the Italian government was voted in, because they rejected that austerity. So, if they push too hard, I think one should not forget that both Italian government coalition parties, the Lega and the Five Star Movement party, they have Glass-Steagall in not only their party program, but also in the coalition treaty. Now, obviously, the Italian government knows what they're up against. They have seen speculators moving in on countries, driving them into the ground, so they are relatively careful, and they're not saying anything terribly provocative. But if somebody from the outside pushes them into a crash, I would not exclude the possibility, or I would actually say it's quite probable that they would implement Glass-Steagall as a self-defense. So it is quite different from 2008, and I think the only lesson that one can draw out of all of this, is we need to amplify our efforts to go for a New Bretton Woods system, which we have a campaign on internationally, we have a petition; this has been signed by many people in the meantime, and I would urge you, our viewers, sign this petition, get it around, prepare anybody you know – elected officials, mayors, parliamentarians, congressmen – to prepare for Glass-Steagall, and not only that, but the Four Laws of Lyndon LaRouche. Because unless we reorganize this entirely bankrupt financial system in an orderly fashion, the danger is an uncontrolled collapse. You need a New Bretton Woods system, you need

Glass-Steagall, we need to get rid of the casino economy; we have to have credit for the financing of the real economy, and we have to have a new credit system to basically finance investments on a multinational level among all the countries of this world, to get the world out of this danger of a depression. So, if the IMF talks about the danger of a Great Depression, people should take it to heart. Think about what happened in the Great Depression in the '30s – in the United States it was devastation, but in Europe it was even worse, because it led to fascist movements and that to world wars. So people should not take these things lightly: Get onboard with us. Join the Schiller Institute, join our campaign for New Bretton Woods, because that's the only answer one can give to this danger of a looming crash.

SCHLANGER: I had a chance to read through the Executive Summary of the IMF report, and there were two omissions – they were there in a sense, but they didn't really acknowledge them, – both of which your husband was out in front of for many, many years, in dealing with the IMF. On the one side, it's clear that it's {their} policy which has failed. The austerity regime which the IMF is famous for, these have never led to any economic development. And then, secondly, the quantitative easing, the low-interest credit for speculation, instead of Glass-Steagall –

the IMF was promoting that. And so, the two things they promoted, they're now admitting are failed. Do you have any thoughts on that, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: I think the possibility that the IMF would reform itself is probably going in the probability towards zero.

I think it requires a different kind of action. In a certain sense, you have right now in the whole world, already, a revolt

against these failed neo-liberal policies. This was expressed in

the Brexit; this was expressed in the election victory of President Trump; the new Italian government is an expression of

that; also the Austrian government. And I think that – in a certain sense, national sovereignty has to be reasserted, and I

don't think these supranational institutions which were the main

reason why these policies were imposed, which had created havoc:

Look at what happened to Greece. The Greek economy was diminished by one-third. The Italian economy was destroyed.

The

fact that we have now a totally different government in Italy, which is pro-growth for the most part, which is for the relationship with China, for the relationship with the New Silk

Road, all of this is a response to the failure of these policies.

And there are many people in Europe who are expecting that, given

the fact that the EU is basically doing exactly the same thing in

principle, namely, sticking to the neo-liberal austerity, that you will have an earthquake in the coming European Parliament

elections [in April] which will show that these present policies will be absolutely out.

I think this is much too long term. I think the crisis is upon us now, so I can only say: The only solution is for the package I just said before: The IMF is really a bankrupt organization, and that was stated by my husband in 1975, when he

proposed to replace this IMF with an International Development Bank, which would provide large-scale, low-interest credit for development projects in the developing sector; and if that would

have been done, we would not have a migration problem, we would

have prosperous countries around the globe; but now, with the New

Silk Road, this policy is on a good way.

So I can only say, "listen to the wise words of Lyndon LaRouche," belatedly, but better late than never.

SCHLANGER: And that was a very popular item, "How the International Development Bank Works," that Lyn wrote back in '76, I think it was. We used it as part of his campaign – for his first campaign for President.

Coming up on the midterm elections, there's a lot of turmoil that's been unleashed. What's clear is that Hillary Clinton has

not learned anything from the results of November 2016. You have

a real civil unrest that's being built, deliberately, because the

Mueller case, the Mueller Russiagate story, is collapsing. This

can become a very dangerous situation. Let's start with what Trump said – Trump said, the Democrats have gone crazy. I assume you would share that assessment, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: If calling for violence is a sign of insanity, then I would agree with him. And it's funny, I was looking at the German media, and they all portray this fight, this very hot situation in the United States, as if it's all just electioneering by Trump that he would call the Democrats a "mob."

But, it is a fact that Maxine Waters already some months ago, called on everybody to get into the face of Trump cabinet members, whenever you them – there were some actually violent incidents; people were not served in restaurants; and also some

other Democrats basically called that you should be "in their faces" of the Trump camp. And that has created a complete hysteria, which was amplified by the Kavanaugh case, where even

Alan Dershowitz, who said that he's a liberal Democrat, he said

that the attempt, for example, Senator Feinstein and Eric Holder,

they said that Kavanaugh should not be accepted, that this would

put into question the legitimacy of the Supreme Court! I mean this is really incredible. Dershowitz then correctly said, forget

it, Kavanaugh is now Supreme Court Justice and he will be there

for his lifetime; this was due process, and the Democrats should

go back to being civilized and not violate all the norms and rules.

I mean, this is incredible: I'm not an expert on American constitutional questions, but it seems to me if the Senate, or some Senators, are putting into question the legitimacy of the Supreme Court, this is heading towards a constitutional crisis,

or some kind of a state crisis if these people are not

stopped.

I think they have lost all barriers, and they have lost all sense of limit! This is a completely hysterical situation, and I can only say that this is very dangerous. And we have said many times that Trump is being attacked, essentially, – I mean, you can pick on tiny points here and there – but that’s not the point: The main reason why Trump is being attacked, is because he tried to get the relationship with Russia on a good basis. He had a very successful in Helsinki with Putin. And at least, in the initial phase, he had an excellent relationship with China and Xi Jinping. And that is why the geopolitical establishment went absolutely crazy – as a matter of fact, they’re escalating their campaign, both against Russia and against China, in unprecedented ways. And it is the question of war and peace, and people should really understand that, that the Democrats have really gone crazy on the issue of Russia and also China, and they should not fall into this trap, because in the consequence, this would mean World War III.

SCHLANGER: One of the other important points, I think is that what we’re seeing, is again, people like George Soros funding these rent-a-mobs. And Soros, of course, has been involved in this for many, many years. And I believe, Helga, you first identified the operation against Trump after the election, as similar to the “color revolutions” that Soros, combined

with

people like John McCain, the National Endowment for Democracy, the Clinton State Department, to run coups and regime changes, throughout the former Soviet bloc countries. I think we're now

seeing that what you said about the "color revolution," is totally accurate, including the danger of a Maidan Square-type chaos being unleashed. Sen. Rand Paul said yesterday that he fears that there could be assassinations.

Is this pretty much what you had seen two years ago, this color revolution scenario?

ZEPP-LAROUICHE: Yeah, because whenever you have George Soros involved in such, and he financed, according to reports, \$50 million to a private group which, according to these reports, which was called into being by a "senator," not named, but the individual involved was formerly an aide to Senator Feinstein, so

the speculation naturally goes in this direction. This was an outsourcing of the whole Steele operation to a private group, basically using \$50 million so that this could go on, after Steele was officially fired from his liaison with the FBI. Now, this is incredible. I think this will all come out, and also following the James Baker testimony, which even if it was behind closed doors, nevertheless, what came out in various

Fox TV programs and various other revelations, that it was Michael Sussman, the lawyer of Hillary Clinton's campaign and the

lawyer for the DNC, which was the original trigger for the whole

Russiagate affair. I find this absolutely incredible and I can

only hope that the American voters draw their conclusion out of

it, because that means that the Hillary Clinton campaign was involved with a foreign power, namely great Britain, against

her

opponent in the election campaign, and then afterwards, basically

against an elected President. Now, I don't find this very "democratic," to say the least, to use these kinds of secret service methods, deep state methods, to work against your own President, who has been democratically elected.

This, in my view, is the biggest scandal, and if it is all coming out, if all the documents are being declassified, I think

it will go down in history, as the biggest scandal in American history. And that is what's at stake with this midterm election.

SCHLANGER: I think it's very important that Baker, who was the legal counsel to Comey and the FBI, in his testimony before a

private Congressional hearing, that he acknowledged that Sussman

gave him the Steele report, which was then incorporated into the

original FISA warrant against [Trump campaign advisor] Carter Page. That just makes clear that all these Democrats who have been protesting what Representative Nunes did in his House Intelligence Committee, that they were wrong, they were lying; they were trying to cover up for the connection between the British, the Clinton campaign, and the FBI.

Now, Helga, a couple of other things we need to cover before we finish today: One is the very significant stopover in Beijing

by Secretary of State Pompeo. He had just come from North Korea,

where there was what appears to be quite a successful meeting with Kim Jong-un. But when he got to China, it was a slightly different environment, largely because of the moves toward trade

war. What happened when Pompeo got to Beijing?

ZEPP-LAROUICHE: This was shortly after Vice President Mike Pence had made this absolute diatribe at the Hudson Institute, attacking China in the {worst} possible way, and this was taken very badly by the Chinese government and Chinese media, who really questioned, does that mean there is a shift in the Trump Administration, in a total hostile attitude towards China? Basically, when then Pompeo arrived in Beijing, just a few days afterwards, he basically reiterated that it is the policy of the United States to have a good relationship with China, to agree to the One-China policy, and that the United States is not trying to stop the rise of China. And there were several Chinese media which noted the fact that this was an extremely important statement to come at this moment. There was one interesting article in the {Global Times} by the American analyst and expert, Clifford Kiracofe, who made the point that there is a clear difference between Pence, who sort of speaks for the deep state, and Trump, who is trying to change the U.S. foreign policy, but is being "hamstrung" by this crew on the side of the deep state. And Kiracofe basically said the U.S. establishment is unwilling to learn the lesson from what's going on strategically, that the world is changing and that there is a multipolarity already now. Now, the significance of this is not only Kiracofe saying that, but that the {Global Times} is publishing that, which is a

paper which is very close to the Chinese government. So I think

it's important that the Chinese are still, despite the trade war

and the escalation coming from ridiculous – like Elizabeth Economy, who was already on a rampage in 2014, came out with another major piece, accusing China of all kinds of things – I don't need to repeat this stuff; and I already in 2014 said that

Elizabeth Economy obviously has an “economy-class mind” if she says these things, and obviously, she has not improved since. But in any case, I think it is very important that Pompeo was there to set the record straight, because obviously, the need

to find solutions to the world does require the collaboration among the major powers of the world. Those people who are pushing this insane confrontation, like Hillary Clinton did in her speech in Oxford, where she was on an absolute rant against

Russia, I mean, these people should really not be listened to, at all.

SCHLANGER: Another group that shouldn't be listened to, but unfortunately is, is the IPCC, which is in the news again, with

the so-called “manmade climate change” theories they have, demanding that carbon dioxide be eliminated from the universe. This goes back to the campaign you waged against the British-backed, German figure John Schellnhuber, who has been pushing these policies. And now it looks as though this is going to be aimed as dagger at the heart of the German auto industry.

And it's a good thing that Trump pulled the United States out of the Paris climate change agreement. But where is this

heading?

ZEPP-LAROUICHE: This is report which says the climate accord from Paris was not good enough, we need not stop 2% temperature increase, but we should stop at 1.5% by 2050. And obviously, this is basically what Schellnhuber put out some years ago with the "great transformation" as he called it, the decarbonization of the world economy, getting rid of nuclear, getting rid of coal, oil, gas, just go to "renewable" energy sources; and there, it is very, very clear that what my husband has developed in terms of the cohesion and the correlation between energy flux-density in the production process, and the potential relative population density, which can be maintained with that energy flux-density, means that the goal which Schellnhuber set forth that the Earth can only carry 1 billion people, that that is what they now want to put back on the agenda. It's a desperate effort by the forces of the Empire against Trump, who has promised to reindustrialize the United States; especially against the New Silk Road, against the Belt and Road Initiative, which now is the new spirit which has captured more than 100 countries already, which work with the Belt and Road Initiative to their benefit. And it's an effort to really throw a monkey wrench into this dynamic. But I think it's desperate, I think it's dangerous, but I don't think it will work. I don't think that these people will convince China, India, Latin America, Africa, the Asian nations,

even some of the European nations, to lie down and die, because

this is what that would mean.

It's dangerous anyhow, because you can see that it's needing a mass hysteria on the CO2 question. I mean, first of all, we have long debated that the CO2 emissions is really a minimal factor in climate change. Climate change is taking place, there's no question about it, but as we have documented many times in the past, it has to a very large extent to do with the

position of our Solar System in the Galaxy, and it is long-term

cycles from Ice Ages to warming periods, and within that, you have still smaller fluctuations; and this is determining the climate.

So the whole discussion of whether the CO2 emission of man causing these climate changes is just completely absurd. Now, it's very dangerous, because, as you can see, this brainwashing

of the population – in Europe, for example, one day after the IPCC put out this quack report, the EU Environment Ministers met

and they decided that the CO2 emission from cars should not be 30%, like they had previously argued, but it should be 35%; and

the German government, which basically initially said 30%, and then agreed to this compromise – it's just crazy.

Now, what will that do? The boss of VW, the largest German carmaker today came out and said that if this aim is being implemented to have 35% cut in cars' CO2 emissions, then this will cause, alone for VW, 100,000 jobs – and that's just one carmaker. Now, you can add all the other ones, and you will end

up with millions of people going unemployed and the whole industry collapsing! Germany, as an economy, is already on extremely fragile ground because of the exit from nuclear energy,

and if they now are pushing to eliminate coal altogether, this will be the death of Germany as an industrial country. Obviously, we will make a big campaign against that. There is a big worry, because obviously, for example, Poland is 90% dependent on coal in terms of its electricity production. And if they force countries to implement that, you will have a populist explosion in the next vote, if not earlier. So this is all completely crazy, and it should be stated very clearly, that with the presently existing technologies, for a very long time, the world population cannot be maintained without coal, and there are safe and modern coal plants which are completely environmentally friendly; and it's completely motivated by, not the environment, but by an anti-population attitude. We had put out in 2015, a report "Global Warming' Scare Is Population Reduction, not Science," and in that report, we had the Queen of England on the cover, because obviously, Schellnhuber, who wants to be addressed all the time as "CBE," Commander of the British Empire, – we had documented in that report that these are British policies. And I think what we see with this IPCC report, and anti-coal emission campaign; and in Berlin, they now forbid diesel cars, cars which fueled by diesel are forbidden from driving in 11 zones in Berlin! Now, the craftsmen's association has said that this means that 50,000 cars of craftsmen will not be allowed to drive in the city, and everybody who needs the services of a craftsman, who needs a new roof, or needs a new pump, or whatever, they will not be serviced any more.

This has nothing to do with real issues: This is mass

psychosis, and it's driven by the hedge funds, by Wall Street, because the CO2 emission trade is a quackery: We denounced that

in the past, and now, to impose a global carbon tax, which is also what is being pushed, would mean they have again a good weapon against national sovereignty, because once you agree that

national economies have to submit to the policing in terms of their carbon emission, here you go again in the direction of this

globalist eco-fascism.

It's not scientific, I think it's the opposite: It's oligarchical and it's an effort, really aimed, in my view primarily against the New Silk Road, but naturally also against

Trump, also against Germany, and many other countries. So, we should really denounce that, and we will have a whole bunch of articles about that on this webpage; we will have a whole section

on the Schiller page, where we will have interviews and statements. And we invite you, if you have some scientific contribution to make to this subject, we will publish it on this

website and have a public debate. Because this is really dangerous for the future of civilization.

And we have to have the opposite approach: We have to have an optimism about man being able to go into fusion power, to develop completely new scientific methods for energy, safety, for

raw materials security, space travel – I think we should not get

into this scare which is really a tool of the oligarchy to try to

stop the development of the people.

SCHLANGER: Helga, we've gone on a little bit longer than usual, but I think there's one other thing we have to bring

up,

because we teased it last week, which is endorsements for Independent Congressional candidate Kesha Rogers in Texas. In case, people don't know this, in the last couple of days, we've

two very prominent American Republicans and conservatives – actually, they may not even be Republicans in the party sense –

but Roger Stone, a longtime friend of Donald Trump, a self-proclaimed “political provocateur” issued a very strong endorsement of Kesha Rogers. And then, Senator Richard Black, a

Virginia state senator, who's been very involved in exposing the

coup and also exposing the deep state operations against Syria,

he issued a statement endorsing Kesha Rogers. Helga, do you have

any thoughts on these two endorsements?

ZEPP-LAROUICHE: I think it's great, and I can also add that the French former Presidential candidate Jacques Cheminade also

endorsed Kesha Rogers, saying that even though he's not an American, Kesha's campaign has international significance, because she is the flagship against everything which is going wrong in the United States, right now. So I think we will have

more such statements, and I really wish all of you to come out and support Kesha Rogers, because this is a campaign of national

importance and international importance. [Rogers is an Independent running in the 9th CD in Texas, against incumbent Democrat Al Green, who promotes impeaching President Trump regardless of whether he has committed a constitutionally defined

crime or not – ed.]

SCHLANGER: OK, I think that about does it. Until next week, Helga, we'll see you.

ZEPP-LAROUICHE: OK, till next week.

Udledningsvanvid sluppet løs over Europa

10. oktober 2018 (EIRNS) – På mødet med EU's miljøministre i Bruxelles i går blev det besluttet, at alle biler i Europa skal reducere deres CO2-udledning med 35 % inden 2030; og om muligt, endnu tidligere. Den tyske regering, der ellers er en selvbestaltet frontløber indenfor dette tilbagestående nonsens, var ikke engang blandt de mest radikale på dette møde – Sverige, Danmark, og Irland ønskede en reduktion på mindst 40 %. Tyskland ønskede 30 %; Østrig, som er formand for EU indtil slutningen af indeværende år, skubbede så på med kompromiset på de 35 %.

Den tyske miljøminister Svenja Schulzes personlige holdning gik i retning af 40-50 %, sagde hun foran tv-kameraer, med henvisning til den netop offentliggjorte IPCC-rapport. Det afviste den tyske regering dog med henblik på bilindustrien, som er stærk i Tyskland, så Schulze måtte officielt arbejde for 30 %. Det var alligevel slemt nok, og bilproducenterne er slet ikke tilfredse.

Hvad Schulze angår, var hendes første svar på IPCC-rapporten i mandags: "Vi må se, hvordan det kan muliggøres at gå væk fra kul, olie, og gas (!). "Med afviklingen af atomkraft godt undervejs allerede, vil Tyskland blive tvunget til at se blæsende tider i møde med en lille smule solskin nu og da. Schulze er medlem af SPD, ikke engang af De Grønne.

I et andet idiotisk træk afviste distriktsdomstolen i Berlin juridiske klager imod byens plan om at erklære 11 zoner med hovedveje for dieselfrie zoner – det vil blive gennemført næste sommer. Dette burde være grund til, at vælgerne vender sig mod De Grønne, men alle meningsmålinger viser, at De Grønne vinder frem.

POLITISK ORIENTERING den 4. oktober 2018:

Trump i FN: Afskaf supranationalt diktatur og vend tilbage til national suverænitet

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Bankerot City of London truer med at forblive i kontrol

over verdens derivater, til trods for Brexit

“Storbritannien har advaret Bruxelles om, at tusindvis af europæiske investeringsfonde vil blive truet, hvis Bruxelles nægter at bøje sig for kravet om en omfattende handelsaftale med City of London efter Brexit”, rapporterede The Times of London den 30. juli. “Den britiske ‘lige for lige’ advarselsstrategi er designet til at fremhæve den skade der kan opstå, hvis Storbritannien ikke får en særlig aftale for the City.”

‘Lige for lige’ truslen fra Storbritannien går ud på, at hvis firmaerne i City of London ikke får lov til at sælge derivatkontrakter i EU, vil EU-firmaer blive udelukket fra Storbritannien. En unavngivet britisk regeringseksponent hævdede næsvist, at “dette ikke var ment som en trussel. Vi ønskede snarere at angive, hvad begge sider kunne tabe, hvis vi ikke får en god aftale, og det blev også modtaget i den ånd.”

Realiteten bag Londons mafia-lignende trussel blev sagt ligeud tilbage i juli 2017 af Jeremy Browne, som tidligere var City of Londons særlige repræsentant i EU, tilknyttet udenrigsministeriet og ‘Colonial Office’, og medlem af parlamentet fra London. “London er Europas finansielle adgang til verdensmarkederne. Det er uden tvivl det vigtigste finansielle center i verden overhovedet. Hvis Europa ikke har London som dets indgang til globale finansielle markeder, vil det ikke have adgang til globale finansmarkeder.”

City of London er også kendt som ‘the Square Mile’, Londons finansielle distrikt og det historiske centrum med sin egen borgmester og regering. Teknisk set er City of London et af de 33 lokale myndighedsområder, som London er

delt op i.

Europas mulige rolle i Bælte og Vej-Initiativet

Uddrag fra Wang Haos tale: Wang Hao, førstesekretær for handel og økonomi for Folkerepublikken Kinas ambassade til Forbundsrepublikken Tyskland

Som Kinas største handelspartner bør EU deltage i 'Bælte og Vej-Initiativet' (BRI). Europæiske entreprenører har vist interesse. Hvorfor har Kina iværksat BRI? Den gamle Silkevejs ånd var sammenbinding. Dette har stadig betydning. Forudsætningen er infrastruktur. Kina har lært hvor vigtig infrastruktur er for udviklingen af økonomien.

Da jeg var barn, tog en rejse på 200 km for at besøge min bedstemor mig en hel dag. Nu tager det under to timer med motorvejen. Vi har en talemåde som siger: "For at blive rig skal du først bygge en vej". Kina har 136.000 km motorvej og 25.000 km højhastighedstog. Syv af de ti største havnebyer i verden ligger i Kina. Det har ændret folks liv og den økonomiske udvikling i Kina.

Mange områder i verden er underudviklede og mangler basal infrastruktur. Asien har brug for 1,7 billioner \$ hvert år for at vedligeholde fremdrift af vækst.

BRI inkluderer ikke kun transport, men olie- og gasledninger, elforsyningsnet og lyslederkabler. Ordentlig infrastruktur er grundlaget for økonomisk udvikling.

BRI er ikke en strategi, men et initiativ, som alle lande kan deltage i. Det er hurtigtoget til velstand. Det er et massivt langtidsprojekt. Kina har begrænsede ressourcer og afhænger af andre, inklusive Tyskland og Europa. 19 europæiske lande er

medlemmer af AIIB. Tyskland er den største ikke-asiatiske partner. Deutsche Bank spiller en ledende rolle.

Europæiske virksomheder bør igangsætte egne projekter. Samarbejde mellem Kina og Europa vil gavne begge partnere økonomisk og sikkerhedsmæssigt og vil øge den generelle levestandard.

I 2017 kørte omkring 3000 tog mellem Kina og Europa, og ud af de 3000 kørte 48 % til Tyskland.

Jeg håber, at Europa og Kina vil tage del i åben 'win-win' innovation og gribe den historiske mulighed med BRI.

Fremtiden for de europæiske Lande

Konferencens 3. panel søndag formiddag præsenterede en optimistisk og entusiastisk diskussion om de reformer og ændringer, der er nødvendige, for at Europas nationer kan tage del i det nye paradigmes win-win-diplomati og samarbejde.

Jacques Cheminade, formand for Solidarité et Progrès og 3 gange kandidat til det franske præsidentvalg, åbnede panelet med en udfordring, nemlig at Europa må vende tilbage til ideen om at bidrage til "den menneskelige civilisation", hvilket, som han sagde, er "helt anderledes og i modsætning til EU. "Europa har underkastet sig imperiet i London og Wall Street, sagde han, hvilket ødelægger nationerne her og dets naboer i Afrika og Mellemøsten. EU-topmødet om indvandringspolitik den 28.-29. Juni blev baseret på et princip om udvælgelse, som er i overensstemmelse med en EU-politik, der har accepteret ideen om et univers baseret på nulsumsspil reglen. Svaret er, at se på den nye model for relationer mellem større lande, nemlig modellen for Den nye Silkevej. I modsat fald er Europa i fare

for at blive tilintetgjort på grund af manglende kreativitet.”

Cheminade blev efterfulgt af professor i filosofi, og præsident for den internationale fremskridtsorganisation, Dr. Hans Köchler (29:17), som talte om “genoprettelsen af international lov.” Hvorfor, spurgte han, er nationer og deres ledere ikke blevet holdt ansvarlige i en æra, der siden 2003 har været karakteriseret ved destruktive krige, invasioner, regimeskifte? Den juridiske norm er, at når en lov overtrædes, har det konsekvenser. Håndhæver vi normer for international ret i dag? Svaret han gav, er “Nej.” Selv om international lov siger, at brugen af magt og trussel om magt er ulovlig, bliver dette ikke håndhævet. Han pegede på en modsigelse i forbindelse med dannelsen af FN’s Sikkerhedsråd, hvilket er at hvis et af de 5 permanente medlemmer engagerer sig i aggressiv handling, kan medlemmet nedlægge veto imod enhver indvending imod dets brug af magt, sådan som det er sket flere gange. Hvis det ikke er muligt at ændre FN’s vedtægter, sagde han, så burde det måske erstattes af en ny institution, som ikke er underlagt “diktaterne for magtpolitik”.

Marco Zanni (1:01:57), italiensk medlem af Europa-Parlamentet, efterfulgte dr. Köchler og talte om EU’s manglende evne til at løse problemer på mange områder som bank- og finanspolitik, sikkerhed og indvandring. Fra 2010 og fremefter har EU ikke genoprettet den økonomiske vækst, men snarere skabt “makroøkonomiske ubalancer og stigende polarisering” inden for Unionen. Efter at have gennemgået disse forsømmelser spurgte Zanni: “Kan vi genoverveje en anden institutionel ramme?” Idet EU er over-afhængig af andre i økonomiske og sikkerhedsmæssige forhold, foreslog han et alternativ baseret på at gøre Europa til en “bro mellem USA og de fremvoksende magter i øst”, hvilket ville være muligt med Trump-regeringen. Han gentog flere gange, at EU burde se på “Kina-modellen”, især i forbindelse med kreditpolitik og i forbindelse med indvandningskrisen. Det nuværende system er dysfunktionelt. Hvad angår den nye italienske regering, er målet, ifølge

Zanni, at "reformere" EU og blive et eksempel på, hvordan man arbejder sammen med Kina.

En anden taler fra Italien, professor Michele Geraci, var programsat til at tale på samme panel om betydningen af det europæiske samarbejde med Kina for at udvikle Afrika, men i midten af juni blev han udnævnt til viceminister for det økonomiske udviklingsministerium for den nye regering, hvorved hans deltagelse blev forhindret. Han sendte en kort lydhielsen, som blev afspillet for konferencens deltagere.

Præsentationerne blev afsluttet af Dr. Armin Azima(1:30:40) fra Hamborg Universitet. Azima præsenterede et kortfattet og knusende angreb på omlægningen til "vedvarende energi" indenfor EU, og foreslog i stedet at Tyskland skal mestre fusionsteknologi, hvilket "vil åbne porten til en ny og vidunderlig verden med muligheder, der for øjeblikket er utænkelige". Han bemærkede, at problemet med kerneaffald fra fissionsteknologier kan løses af en ny reaktortype, BN-800, der nu er i brug i Rusland, og som kan afbrænde " nukleart affald "som om det var konventionelt nukleart brændsel. Han afsluttede med at spørge alle om, hvad det ville være muligt at gøre, hvis energi var ekstremt billigt og rigeligt, som tilfældet ville være med udviklingen af nuklear fusion.

I diskussionen efter disse præsentationer blev der rettet adskillelige spørgsmål til Zanni, herunder en udveksling mellem Hussein Askary, Zanni og Cheminade om den triangulære udvikling i Afrika. Askary protesterede mod den almindelige opfattelse af, at afrikanere "stiller sig i kø for at tigge om penge" fra Europa. Zanni var enig, idet han sagde, at de afrikanske lande skal bemyndiges ved at indføre den kinesiske model med at yde kredit direkte til udvikling snarere end at give penge til private virksomheder, som EU gør det for nærværende. Cheminade formulerede problemet således, at Europa har indført den britiske monetaristiske politik, mens Kinas udvikling ikke er baseret på "penge", men på at fremme

kreditpolitikker, der igen er fremmede for menneskers kreative kræfter, hvilket Lyndon LaRouche altid har insisteret på, er grundlaget for økonomisk udvikling.

Det andet hovedtema var en dialog mellem professor Köchler og Helga Zepp LaRouche om, hvordan man genopretter retsprincippet. Det underliggende spørgsmål, som LaRouche rejste, er at basere love på principper, der afspejler den kosmologiske orden, hvilket, som Zepp-LaRouche bemærkede, altid har været Lyndon LaRouches tilgang. Köchler tilsluttede sig denne opfattelse og tilføjede, at menneskerettighedserklæringen fra 1948 erklærer, at ethvert menneske besidder "naturlige rettigheder", en doktrin som "forener alle racer og etniske grupper".

Aftale om migranter på EU-topmøde er ingen aftale

29. juni, 2018 – Topmødet i den Europæiske Union sluttede kl. 5:30 her til morgen med det, man har kaldt en »aftale« om det eksplosive migrantspørgsmål. Alt imens deltagerne snakkede om solidaritetens »ånd«, så var den eneste 'ånd' i aftalen, at holde så mange migranter ude af Europa som muligt. Europarådet kalder officielt sådanne taler om specifikke, større spørgsmål på dets topmøde for »Rådsbeslutninger«.

På trods af snakken om solidaritet og at fortsætte med at gøre det samme, så er det nye, hvis man kan kalde det sådan, sandsynligvis ikke opnåeligt. Dokumentet skriver kynisk, at, for at »forhindre tab af liv« og at »fjerne ansporingen« hos migranter til at gøre forsøg på at krydse havet, kræver det skabelsen af »udskibningsplatforme« i tredjelande, som

imidlertid selvfølgelig først skal forhandles igennem med disse ikke-EU-lande. Dernæst kræver det, at der i selve EU skabes »kontrolcentre« til registrering af de migranter, der er blevet reddet i henhold til international lov, men eftersom disse centre skal etableres på »frivillig basis«, betyder det, at de slet ikke vil blive etableret. Italienske ledere har allerede gjort det klart, at de ikke melder sig frivilligt.

Dokumentet argumenterer dernæst for en styrkelse af EU's grænser for at holde migranter ude, og for en »signifikant accelerering af en effektiv hjemsendelse af irregulære migranter« til deres hjemlande.

Herefter følger et afsnit i blomstrende sprog om behovet for at samarbejde med Afrika om økonomisk udvikling af landene, så folk ikke rejser. Der er naturligvis ingen omtale af nogen finansiering – til hvilket en New Yorker ville sige: »Det og 15 cents skaffer dig ikke en tur i undergrundsbanen«.

I en særskilt erklæring aftalte EU at forlænge deres sanktioner mod Rusland i yderligere seks måneder.

Det forestående Trump-Putin-topmøde

kan ændre historiens gang mod det Nye Paradigme.

Helga Zepp-LaRouche i

Schiller Institut

Webcast, 27. juni, 2018

Jeg kan kun gentage det: De personer, der er vant til at tænke i baner for geopolitiske planer eller paradigmer, de bør virkelig forstå, at, i en verden, der har så mange problemer og så mange presserende opgaver, der skal løses, så er det bedste virkelig, at stormagterne finder frem til en strategisk forståelse og forhåbentlig sluttelig vil arbejde sammen for at løse alle disse problemer. Og disse mennesker er stadig indfanget i det gamle, geopolitiske nulsumsspil – den ene vinder, og den anden må tabe – og som er en fuldstændig latterlig, gammeldags, forældet idé. Jeg krævede ved årets begyndelse, at dette må blive året, hvor vi overvinder geopolitik, og med Kinas Nye Silkevej har vi allerede en win-win-model for relationer, hvor alle vinder. Så jeg vil blot opfordre folk til at gentænke den måde, de anskuer verden på.

Download (PDF, Unknown)

EU's 'Migrations-Minitopmøde' udviser ingen nåde for

flygtninge

25. juni, 2018 – Med betydelig armvridning fra den tyske kansler Angela Merkels, den franske præsident Emmanuel Macrons og EU-kommissionens præsident Jean-Claude Junckers side blev 16 regeringer trukket ind i søndagens »mini-topmøde om migration« i Bruxelles – men af de i alt 28 EU-medlemmer, udeblev de 12 altså. Hvad angår Merkels position, så siger alene den kendsgerning, at Luxembourgs premierminister Xavier Bettel forsøgte at spørge med medierne med, at mødet »ikke handlede om, om fr. Merkel fortsat var kansler i næste uge«, allerede en hel del. Og minitopmødet gav ingen konkrete resultater, men blot nogle vage ideer om at etablere »udskibningscentre« på europæisk jord nu, og senere i selve Afrika, for at registrere indkommende flygtninge fra Afrika og andre områder med det formål at administrere en tvungen hjemsendelse af alle de mennesker, Europa ikke ønsker.

FN's Internationale Organisation for Migration (IOM) har allerede kritiseret ideen om »udskibningscentre« i Afrika og sagde, at den kun ville samarbejde med kommissionen omkring etablering af lejre til migranter på EU's jord. »I er forpligtede til ikke at sende folk tilbage, før de lander et eller andet sted«, sagde Eugenio Ambrosi, direktør for IOM's regionale EU-kontor. Den manglende afklaring af, hvor disse centre skal placeres i Europa, føjer yderligere friktioner til den interne situation i EU: Den italienske indenrigsminister Matteo Salvini advarede den franske præsident Macron, der er førende fortaler for konceptet med disse centre, »Hvis fransk arrogance tror, den kan transformere Italien til at blive Europas flygtningelejr og måske give et par euro i drikkepenge, så har de fået det helt galt i halsen«.

Men det værste aspekt ved EU's anti-flygtningepolitik er imidlertid militariseringen af spørgsmålet: I sammenhæng med den intensiverede diskussion om et »robust mandat« for den planlagte europæiske grænsebeskyttelsesstyrke Frontex, sagde

den tidligere, tyske NATO-general, Egon Ramms, »Hvis der er mandat til det fra Bundestag, kunne man overveje at lade Bundeswehr overtage udenrigssikkerhedstjeneste for sådanne Frontex-missioner, så vel som for flygtningelejre i Nordafrika«. Det tyske EU-parlamentsmedlem Elmar Brock (CDU; Merkels parti) foreslog en fællesmission bestående af Frontex og FN's blå hjelme i Nordafrika, og Bundestag-medlem fra CDU Armin Schuster opfordrede til, at Frontex foretog en væbnet intervention i Nordafrika imod menneskehandlere.

Singapore-modellen må anvendes på globalt plan. LaRouchePAC Internationale Webcast, 22. juni, 2018

... I denne appel opfordrede Helga Zepp-LaRouche til at anvende denne model, Singapore-modellen, til situationen i Europa, hvor hele den såkaldte alliance, den europæiske alliance, den Europæiske Union, nu opløses i splittelse og kaos over det, der lokalt set synes at være en fuldstændig uløselig og umedgørlig flygtningekrise. I stedet anbefaler Helga LaRouche, at EU omgående afholder et topmøde mellem de ledende europæiske lande, afrikanske ledere og den kinesiske præsident Xi Jinping for at indlede en proces for samarbejdende, økonomisk udvikling i Afrika for at løse problemerne med fattigdom og krig, som er roden til masseimmigrationen ind i Europa af afrikanere, der søger at flygte fra denne situation. Denne løsning ville omgående møde troværdighed hos afrikanerne takket være den gode vilje, der nu eksisterer over for Kina på det afrikanske kontinent, pga. de økonomiske

udviklingsprojekter, som Kina allerede har igangsat dér i form af det forlængede Bælte & Vej Initiativ.

Lad os nu se på USA. Nøjagtig den samme model kan anvendes på spørgsmålet om migration her i Amerika på den nordlige og sydlige halvkugle. I stedet for at forsøge at adressere symptomerne, kan vi, hvis vi i stedet bruger Singapore-modellen til at adressere roden til denne krise, løse den. Den kan ikke løses på sine egne vilkår, men den kan løses, hvis man introducerer en ny dimension i denne geometri. Hele områder af Mellem- og Sydamerika er blevet ødelagt af disse kapløb-mod-bunden-politikker for billig arbejdskraft, frihandel, udplyndring fra Wall Street-gribbefondes side, og udbredt vold og en tilstand, hvor man ikke kan regere, pga. narkokartellerne og narkobanderne, som disse tilstande afføder, og hvor mange af dem hvidvasker deres narkopenge gennem disse selvsamme Wall Street-banker. Dette er den sump, der må dræneres gennem den omgående genindførsel af Glass-Steagall, som ville lukke disse kriminelle foretagender med pengehvidvask og lyssky penge ned. I stedet må man vedtage Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love for at øge arbejdskraftens produktivitet her i USA og bringe USA ind i dette Nye Paradigme for økonomisk udvikling. Men det ville også udgøre en bro til at bringe hele Bælte & Vej Initiativet ind i de amerikanske lande som helhed. Den Nye Silkevej kunne forlænges gennem et Beringstræde-tunnelprojekt, der forbinder Eurasien med Nordamerika. Hele dette højhastigheds-jernbanenet og andet, kan dernæst forlænges mod syd ind i Mellem- og Sydamerika. Dette bør være emnet for et omgående topmøde mellem præsidenterne Trump og Xi Jinping, sammen med andre statsoverhoveder og ledere af de suveræne nationer i Mellem- og Sydamerika. Dette ville udgøre midlerne til at løse den gærende handelskrig mellem USA og Kina ved at fjerne den såkaldte handelsubalance gennem tredjeparts-udviklingsprojekter, som ville være til fordel for begge nationers økonomier. Igen en win-win-løsning. Denne handelskrig er meget farlig. Helga Zepp-LaRouche understregede

i dag, at dette er noget, der ikke blot er protektionisme; dette skal på ingen måde fortolkes som en god politik. Dette er faktisk meget farligt i det nuværende strategiske og økonomiske miljø.

Her følger engelsk udskrift af hele webcastet:

THE SINGAPORE MODEL MUST BE APPLIED GLOBALLY

LaRouche PAC International Webcast for Friday, June 22, 2018

MATTHEW OGDEN: Good afternoon! It's June 22, 2018. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our Friday evening broadcast from larouchepac.com.

As you can see, the title of our show today is "The Singapore Model Must Be Applied Globally". As our viewers know,

and as we discussed extensively on Monday, Helga Zepp-LaRouche has issued a statement for wide circulation in which she praises

the breakthrough which occurred in Singapore in the summit between President Trump and Chairman Kim Jong-un, as you can see

depicted in this picture here [Fig. 1]. She said, "You have to realize that this is an enormous breakthrough. You saw yesterday's adversaries becoming tomorrow's friends," as Donald

Trump said many times during his trip to Singapore. This was done

through shared and mutually beneficial win-win agreements. This

is both between the United States and North Korea; but also take

note, this is between the Republic of Korea – South Korea – and

North Korea, otherwise known as the DPRK. What Helga

Zepp-LaRouche did in this statement is that she called for this model to be applied to other adversarial situations in order to unlock similar win-win solutions. Crises which, if you looked at them just in the small, in the regional setting, would seem intractable and insoluble; but as soon as you bring in a new dimension, as was done in the case of the Korean Peninsula, those crises can be unlocked and new solutions are available on the table. That new dimension is emphatically the One Belt, One Road initiative; the New Paradigm that China has championed. Development truly is the new name for peace.

What Helga Zepp-LaRouche did in this statement is that she called to apply this model, the Singapore model, to the situation in Europe in which the entire so-called alliance, the European alliance, the European Union, is disintegrating into disunity and chaos over what seems like in the small to be a completely insoluble and intractable refugee crisis. Instead, Helga LaRouche recommended that the EU immediately host a summit between the leading European countries, African leaders, and Chinese President Xi Jinping, in order to initiate a process of collaborative economic development in Africa in order to resolve the problems of poverty and warfare which are the root causes of the mass migration into Europe of Africans seeking to escape this situation. Now this solution would be instantly credible among the African nations, due to the good will which now exists towards China on the African continent because of the economic development projects which China has already undertaken there

in
the form of the extended Belt and Road Initiative.
Now, let's take a look at the United States. That exact same
model can be applied to the migration issue here in the
Americas
in the Northern and Southern Hemispheres. Instead of
attempting
to address the symptoms, if we instead use the Singapore model
to
address the root cause of this crisis, we can resolve it. It
cannot be resolved within its own terms, but it can be
resolved
if you introduce a new dimension to this geometry. Whole
portions
of Central and South America have been destroyed by
race-to-the-bottom cheap labor policies, free trade, looting
by
Wall Street vulture funds; and emphatically widespread
violence
and ungovernability because of drug cartels and the drug gangs
that they spawn, many of whom launder their drug money through
these very same Wall Street banks. This is the swamp which
must
be drained through an immediate reinstatement of Glass-
Steagall,
which would shut down these criminal enterprises of money
laundering and dark money. Instead, adopting Lyndon LaRouche's
Four Economic Laws to increase the productivity of labor here
in
the United States, and bring the United States into this New
Paradigm of economic development. But also, it would serve as
a
bridge to bring the entire Belt and Road Initiative into the
Americas as a whole. The New Silk Road could be extended
through
a Bering Strait tunnel project connecting Eurasia to North
America. That entire high-speed rail network and otherwise,

can

then be extended southward into Central and South America. This

should be the subject of an immediate summit between President Trump and President Xi Jinping, along with other heads of state

and leaders of the sovereign nations of Central and South America. This would be the means to resolve the brewing trade war

between the United States and China, by eliminating the so-called

trade imbalance through third-party development projects which would benefit the economies of both nations. Again, a win-win solution. This trade war is very dangerous. Helga Zepp-LaRouche

emphasized today that this is something which is not mere protectionism; this is not in any way to be construed as a good

policy. In fact, this is very dangerous in the current strategic

and economic environment.

But if you take a look at this application of the Singapore model, bring China in on it. The United States and China in collaboration can help develop these countries of Central America, South America, and the Caribbean. China has immense credibility in South America right now as well, just like in Africa. Indeed, we're seeing numerous Latin American nations already in the process of officially aligning themselves with China on the Belt and Road Initiative. For example, you can see

in this picture here [Fig. 2], Bolivian President Eva Morales travelled to Beijing this week to meet personally with President

Xi Jinping. They signed several commitments for trade and economic development collaboration, including a commitment for collaboration on the Belt and Road. Morales elevated the status

of the bilateral relationship between China and Bolivia to the level of "strategic association"; which he had also just done during a trip which he had just concluded immediately preceding

his trip to China, during a state trip to Russia. During which,

he and President Putin also had elevated their relations to the

status of a strategic association; which Morales also indicating

his interest in allying Bolivia with the Eurasian Economic Union

as well.

Now in China during this trip, President Morales signed a document which committed Bolivia to collaborating with China to

jointly build the Belt and Road Initiative, saying that this will

mean economic development and peace throughout the continent and

expressing that it is his hope that by working together with China to build the Belt and Road, this would also contribute to

expanding cooperation between China and Ibero-America in general.

Which sentiment President Xi seconded, saying that the Belt and

Road offers a new platform by which China's relations with Ibero-America as a whole can be strengthened. So, this is very significant. This is just one example of these nations of Central

and South America realigning themselves away from this failing trans-Atlantic system and towards this new emerging Eurasian system with both China and also with Russia.

At the same time President Morales was in China, also there was a delegation from the Dominican Republic who were also discussing economic development projects in the Dominican

Republic; specifically ports, highways, sanitation projects, urban development. But also discussing broader development and trade cooperation between China and the Caribbean generally. Were

this collaboration to be generalized across the entire region, and also if the United States were to come onboard as a full participant in this development vision, this – and only this – would address the root cause of the current migration crisis which we are observing. Ending the poverty and ending this cycle

of violence which is driving millions of people to flee their homelands. At present, 200 million out of the current 650 million

people who live in Ibero-America as a whole and the Caribbean, 200 million live in poverty; which could all be changed through

this sort of vision. Remember, China's vision is to eliminate poverty in China in a few short years. Why could this commitment

not also be extended to other regions of the world that are in desperate need of that kind of vision? Again, the New Paradigm of

the New Silk Road spirit is the key here to unlock this seemingly

intractable crisis now plaguing the Western Hemisphere; just as

in the case of the Middle East, of Africa as we discussed previously, and as we observed in the up-to-this-point successful

solution which has now been committed to in North Korea.

Thus, the Singapore model should be applied to the entire world. This breakthrough, what we just observed in North Korea,

represents an entirely new era of possibility. And indeed, as President Trump said, the past does not define the future; everything now has changed. But we need to seize this opportunity. As we've discussed, this vision – what we just

discussed with the case of Europe, China, and Africa, and also this case of the United States, China, and South America – this

vision is by no means impossible. In the wake of his success in

North Korea, President Trump now seems committed to continue to

kick over the British geopolitical chessboard, and usher in an entirely new paradigm of relations among nations. The premier example of this, of course, is his upcoming summit with Russian

President Vladimir Putin; which by all indications seems to be in

the process of being planned for some time during the month of July – possibly coinciding with President Trump's trip to Europe

for the NATO heads of state meeting. This prospect has sent the

entire British geopolitical establishment into absolute hysteria.

Take for example, this article [Fig. 3] which just appeared in the *Times of London* under the title, "Trump and Putin Plan Talks during Europe Trip". You can see here the subtitle is, "Alarm in Whitehall ahead of NATO Summit." This is what the article has to say:

"Donald Trump and Vladimir Putin are preparing to meet during the US president's visit to Europe next month in a move that is causing alarm in Whitehall.

"The prospect is adding to fears over Mr. Trump's commitment to NATO and the effect on his trip to Britain...

"The prospect of a meeting between Mr. Trump and Mr. Putin appalls British officials. 'It's unclear if this meeting is after

or before NATO and the UK visit. Obviously after would be better

for us,' a Whitehall official said. 'It adds another dynamic to

an already colorful week.'...

"A senior western diplomatic source said that a Trump-Putin meeting before the NATO summit would cause 'dismay and alarm', adding: 'It would be a highly negative thing to do.'

"NATO is due to discuss an escalation of measures to deter Russian aggression. 'Everyone is perturbed by what is going on and is fearing for the future of the alliance,' a Whitehall source said."

So you can see, absolute hysterics on the part of the British geopolitical establishment. They fear what President Trump could commit to with President Putin, and that indeed, the

end is nigh for this entire NATO, anti-Russia, British geopolitical regime in Europe and the United States. Now what we're seeing is a mortal threat to British geopolitics. We're seeing in many instances a new era beginning to emerge. None of

these cases should be taken in isolation; but in fact, we should

see that the entire global strategic geometry is in fact in the

process of a rapid change and a complete realignment of nations

is in the process. This is really the fear that the geopolitical

establishment has had since the very beginning of President Trump's Presidency; that he could be a loose cannon. He won't be

an Obama or a Bush, who were just following their orders.

Instead, he will assert the sovereignty of the United States and

he'll pursue an entirely new alignment among the great powers.

That's what we're seeing: Collaboration among the United States,

Russia, and China. This has been the key in the breakthrough in

Korea, and it remains the key to unlocking the other

outstanding

problems that are facing the world.

In the immediate aftermath of the breakthrough in Singapore, South Korean President Moon Jae-in also made a three-day state visit to Russia, to discuss the outcome of the summit and to discuss the path forward; including how North Korea, South Korea,

and Russia will have a future relationship. This trip included a

bilateral meeting between himself and Russian President Vladimir

Putin. During this trip, Moon addressed the State Duma, making him the very first South Korean head of state to have ever done

so. He urged a trilateral alliance between South Korea, North Korea, and Russia; and he urged Russia to “join a northeast Asian

economic community” amid an historic paradigm shift on the Korean

Peninsula. So, this article [Fig. 4] that you’re now seeing on the screen, titled “Moon Promotes Trilateral Ties in Russia”, reported extensively on this trip. This is what this article had

to say:

“President Moon Jae-in urged Russia to join a Northeast Asian economic community amid ‘a historic paradigm shift on the

Korean Peninsula’ in a speech to the Russian legislature, the first by a South Korean leader, in Moscow on Thursday.

” ‘When a peace regime on the Korean Peninsula is established, economic cooperation between North and South Korea

will become regularized and expand to trilateral cooperation involving Russia,’ Moon said before the State Duma, the Russian

legislature’s lower house.

“On Thursday, Moon kicked off a three-day state visit to

Russia, the first by a South Korean president since Kim Dae-jung's trip in 1999.

"In his speech to the Duma, Moon mentioned his first summit with North Korean leader Kim Jong-un in April and the result of

that meeting, the Panmunjom Declaration. He also touched on the

subsequent North-U.S. summit, the first ever between the leaders

of both countries, earlier this month.

"South Korea and Russia are already researching and discussing trilateral cooperation in rail, gas and electricity,

Moon said, adding that cooperation in these areas can create 'a

strong foundation for a Northeast Asia joint economic community.'

" 'A stable peace regime between South and North Korea will enable the advancement of a multilateral peace and security cooperation regime in Northeast Asia,' Moon said.

"The president called for expanding technological cooperation with Russia, which is leading in basic science. Combined with Korea's strength in information technology, the two

countries can 'jointly lead the way toward a new era of the fourth industrial revolution.'

"He also emphasized the development of Russia's Far East region. At the Eastern Economic Forum last year, Moon proposed building 'nine bridges' between South Korea and Russia in gas, rail, electricity, shipbuilding, job creation, the Northern Sea

Route, seaports, agriculture and fishing.

"Moon also shared his so-called New Northern Policy aimed at creating an economic region that connects Korea to the Russian Far East, Northeast Asia and eventually Europe.

" 'The Korean people desire peace and co-prosperity not only on the Korean Peninsula but all of Northeast Asia,' Moon

said.”

That article also notes that Moon will be attending the South Korea versus Mexico World Cup game during his visit to Russia. But here you can see a second article [Fig. 5] which was

published in the {Korea Herald}, which also reports on the trip;

including some extensive quotes from President Moon’s speech.

So,

let me just share this quote, which I think really makes clear what his vision is:

“There is a grand historic transition underway on the Korean Peninsula. Now the two Koreas step toward the era of peace and cooperation, leaving behind the times of war and confrontation.

Once a peace regime is established on the Korean Peninsula that

is when an era of South-North economic cooperation will take off

in earnest. I believe it must be a three-way cooperation that includes Russia. In the case of railways, when those of South and

North Korea are connected, and the cross-border railways are linked with Russia’s Trans-Siberian Railway, direct shipment of

goods from South Korea to Europe will be possible. This will be a

great economic gain to North Korea as well as South Korea. And of

course, it will be a great help to Russia, too. Also, in the case

of Russian gas, Russia’s natural gas can be supplied to North Korea through a gas pipeline, and to South Korea and to Japan through a sea underwater pipeline.”

So, this is a beautiful vision of what the future of this region can be, and you can see he also included the role of Japan

in this. But this kind of connectivity, connecting South Korea through North Korea and then via the Trans-Siberian Railway all the way to Europe; this is the vision which has been what the LaRouche movement has promoted for decades, as the Eurasian Land-Bridge or this New Silk Road. Specifically this vision to be able to travel from the very tip of South Korea all the way to the coast of Europe on the Atlantic. This kind of vision is now a possibility, a very strong possibility because of the peace that was established on the Korean Peninsula through the efforts of President Moon, Chairman Kim, President Trump, and also the role that Russia and China both played in that process. So you can see that this is win-win economic development as the pathway towards peace.

At the same time that President Moon was in Russia, his counterpart, Chairman Kim Jong-un of North Korea was in China; really, literally at exactly the same time. This was Kim Jong-un's third trip to China in just the past few months, and he met directly with President Xi Jinping once again. The {Global Times} has an article [Fig. 6] which is titled "Kim's China Visits Cement Friendly Ties". This article published in the {Global Times} reports extensively on Kim Jong-un's trip to China this past week. Here's what this article had to say: "Kim's visit might also foreshadow Pyongyang's shift to economic revival as North Korea has the need to learn from China's experience on establishing special economic zones and reform and opening up. A group from the Workers' Party of Korea visited China on May 16 to observe the country's economy,

agriculture and technology. It shows that North Korea is trying to learn the experiences of economic development from other countries. With its current system, it is very much possible that North Korea learns from China and Singapore... There is no doubt that North Korea will take economic development as its central task in the future... "The crux of the regional integration in Northeast Asia is the Korean Peninsula nuclear issue and its peace regime. With China promoting the Belt and Road Initiative, North Korea could be an important country connecting Europe in the west and Japan in the east. Kim's visit not only shows North Korea's friendly relations with China, but also reflects the urgent need to consolidate the hard-earned achievements on the peninsula after the Kim-Trump summit... [P]eace and stability on the peninsula will promote North Korea's economy and help regional integration in Northeast Asia and even in the Asia-Pacific." So once again, you can see this emphasis on regional integration. {Xinhua}, another Chinese newspaper, in its report of this meeting between Chairman Kim and President Xi Jinping, listed two of the sites which Chairman Kim visited in the Beijing area during this trip there. Both of them are critical to North Korea's development. One was a Beijing rail traffic control center; and the other was a national agricultural technology innovation park under the Chinese Academy of Agricultural Sciences. So, this is the future of North Korea looks like, emulating what China has been able to accomplish in its great economic miracle, and integrating into this entire region and

ultimately into the entire extended Belt and Road Initiative globally. So once again, this is an example of economic development as the path to peace.

Now, Helga LaRouche addressed this extensively during her webcast yesterday, and she emphasized, as we said at the beginning of this broadcast today, that what has occurred at the

Singapore summit has unlocked the possibility of similar strategic miracles that could take place elsewhere globally.

And

that this Singapore model is exactly what should be applied both

in the case of what we're talking about with Europe and Africa,

but also as you'll see her elaborate more extensively here, in the case of China, the United States, and Central and South America. So, let me play that clip from Helga LaRouche's broadcast for you now.

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: It is sort of obvious, that if

President Trump and President Kim Jong-Un are able to complete transform a very dangerous situation around North Korea within a

few months, into the total opposite, from the danger of being the

trigger point of World War III, to the absolutely hopeful perspective that North Korea can be integrated into the Belt and

Road Initiative, with the support of the United States, China and

also Russia; by basically promising security guarantees, lifting

eventually the sanctions, denuclearize completely, integrating North Korea with the Belt and Road Initiative making it a prosperous country, these were really groundbreaking

developments. And as President Trump had said in his press conference, "the past does not determine the future."

That is obviously the proof that you can turn the worst situation around if you have an inspiration, a vision, and the political will to do so...

I think that the meeting between Putin and Trump is obviously the next important item on the strategic agenda. And I

think the fact that you have now active preparations for it, the

meeting could possibly take place in July, and possibly in Vienna, is also the result of the fact that the Russiagate has fallen apart. And as the Inspector General Horowitz said in the

Senate hearing, that this was only on the email scandal around Hillary Clinton, that there was absolute, unprecedented bias on

the part of all of these people [involved in the Clinton investigation] and that Trump was completely justified in firing

FBI Director Comey. So I think this has somehow freed Trump to move forward on this front.

But let me raise another issue, because there are obviously very bad escalations around this trade war. And tariffs which have been imposed – I mean Trump altogether raised the possibility of putting tariffs on \$450 billion in imports from China, and there are now countermeasures going into effect. Tomorrow the EU will put in countermeasures. Already, such countries as Turkey, Canada and Mexico are also putting up tariffs, and there is a big danger of an escalating trade war. All the media, from Russia, China, – the Chinese were very indignant, saying this is completely counterproductive; this is a

lose-lose policy. There are many people who voted for Trump – farmers and industrialists, who are now hit by the effects of these tariffs and are in danger of going bankrupt. This is no good.

And what we have proposed, and what I have proposed with the Singapore approach, would be obviously a solution to this problem. Because if the United States and China would engage in joint ventures to develop Central America, Latin America, South America, the trade volume could be increased so significantly, in a multilateral way, that the trade imbalance could be overcome by {increasing} the trade. I would like to get this message out, in particular, to the voters of Trump who are affected by these policies, the farmers, people who have cross-investments in part in China, in part in the United States, who are in danger of going bankrupt, and that a lot of jobs are in danger as well. I would like to ask them to pick up this proposal, the Singapore solution proposal and get it to Trump. Because I think there are some ideologues in the Trump camp who are also anti-China and who are extreme neo-liberal free-traders and they are giving him advice which is really potentially turning his base away from him. So Trump could continue to have his excellent relations with Xi Jinping, add to that an excellent relation to Putin; and then, go in the direction what he has proven he can do already in Singapore with North Korea, he could do the same approach – naturally, the predicates are different, but the approach would be the same: that you turn a bad policy, a lose-lose policy into the opposite, and you go on a win-win cooperation. And the world

is urgently in need of such a policy change. I think it can be done! The fact, that the Singapore summit took place, is the proof

that you can completely change a policy when it is leading nowhere.

The West right now is really faced with this decision in general, to either change policy, or collapse! And that is what

is at stake. So I would appeal to the Trump supporters to pick up

on this proposal and help us to turn this around.

OGDEN: So, this is a call to action from Helga LaRouche. As she said, history can indeed be changed, but you need the political will to do so. It's our responsibility to do so, to generate that political will. This is going to be done through an

educated leadership within the United States' citizenry. To conclude, what I'd like to do is to notify you, if you don't already know, that an 8-week class series on Lyndon LaRouche's method and economics will be beginning starting this weekend, tomorrow, Saturday. This class series is an essential ingredient

if you intend to develop the kind of leadership which is necessary to become a leading citizen in this nation right now,

and to understand the dynamics which are happening globally. As

you can see here, this class series, which is on Lyndon LaRouche's economic method, is what you need to know for the future of mankind. The article which was published in this week's

edition of {Executive Intelligence Review}, which sort of previews this class series, has an extensive description by those

who will be leading the class series about the contents of this.

You can see here on the screen the article which was published on this subject, and the text of the description of this upcoming class series reads as follows:

“Starting June 22, LPAC will offer an eight-part class series on the science of physical economy. Completely untaught in American universities today – despite the work of 19th century American economists Mathew and Henry Carey, Friedrich List, E. Peshine Smith and many others – physical economy is the only competent basis upon which a prosperous future for the United States, or any other country, could be established. Originally created by German scientist Gottfried Leibniz (1646-1716), and advanced by Benjamin Franklin and Alexander Hamilton among others, it was Lyndon LaRouche who achieved breakthroughs in physical economy in the 1950s that allowed him to accurately forecast, in nine different instances, crises in the financial system and the economy, all of which could have been averted. As a result of his documented success, today LaRouche’s ideas are widely studied in China, Russia, and other countries.

“Shouldn’t these ideas be studied in the policy circles of the United States?

“During and after his successful campaign for President, Donald Trump called for implementing the American System of economics, but he has done little so far to demonstrate a scientific understanding of what that means in practice. Does he have such an understanding? It is unclear. And yet a more important question is, do you know what the American System of economics is? Would you like to know all about real economics, not money? Are you ready to fight to gain that knowledge?...

“In an eight-week course in LaRouche’s economics, you will be challenged to question all of the accepted, but nonetheless false, axiomatic assumptions which have wreaked economic havoc on this nation and much of the rest of the world, increasingly

since

World War II, and which continue to be an obstacle to the creation of a New Paradigm of Global Peace based on Economic Development. More importantly, you will learn the anti-entropic

scientific principles which underlie mankind's limitless future.

Most importantly, by challenging and having the courage to change

your own axioms, you will be challenged to make the creation of

that New Paradigm the mission of your life."

So, as you can see here, this is the screen, this is the site at LaRouche PAC, the address is discover.LaRouchePAC.com.

You can sign up for this class series; you have to register for

it, and be a participant in this class series. Again, this begins

just this weekend. We are looking forward to the outcome of this

class series and to increasing the number of qualified, intellectual leaders of this country, as we continue to watch the

world rapidly change.

Thank you very much for joining us here today, and please stay tuned to larouchepac.com.

EU forlænger sanktioner mod Krim

19. juni, 2018 – Det europæiske Råd besluttede i går at forlænge sanktionerne mod Krim i endnu et år frem til 23.

juni, 2019. »Denne beslutning vil træde i kraft dagen efter dens udgivelse i den Europæiske Unions Officielle Journal«, lød erklæringen.

EU's sanktionspolitik mod Rusland omfatter tre uafhængige spor: visa-restriktioner mod russiske borgere, økonomiske sanktioner mod en række russiske statslige selskaber inden for olie-, forsvars- og finanssektoren og ligeledes restriktioner mod Krim. De to første sanktionspakker forlænges hver sjette måned, og restriktionerne mod Krim en gang om året, rapporterer TASS.

Græsk parlamentsformand Voutsis på femdagesbesøg til Kina

18. juni, 2018 – Formand for det græske parlament fra det regerende Syriza-parti, Nikos Voutsis, rejser 18. juni til Beijing i fem dage for forhandlinger med kinesiske regeringsfolk for at styrke bilaterale, politiske og økonomiske relationer, især i sammenhæng med Bælte & Vej Initiativet.

I et interview med *Xinhua*, der blev udgivet på engelsk af Greek Observer-portalens forud for hans afrejse, sagde Voutsis: »Vi har fremragende relationer som folkeslag og lande, især i de seneste år i finans- og handelssektoren. Vi er overbeviste om, at vi udgør en bro mellem Europa og Kina for økonomien såvel som for kulturen«.

Voutsis udtalte, at, i sammenhæng med det kinesisk-græske strategiske partnerskab og Bælte & Vej Initiativet, har

Grækenland og Kina i de seneste år gjort betydningsfulde fremskridt mht. deres samarbejde inden for mange sektorer, men mere kunne opnås. Indblanding fra EU's side er det eneste, der forhindrer de græsk-kinesiske relationer i at udvikle sig endnu hurtigere, end de nu gør, sagde han til *Xinhua*: »Grækenlands kurs og indsats for sine relationer med Kina er ikke uforstyrret. Der er nogle forhindringer, der ligger iboende i EU-regler, og som ved flere lejligheder er forstørret i forhold til den 'trussel', som nogle europæere føler, Kinas rolle udgør. Vi er nu meget godt bekendt med de grænser, EU tillader i relationer, der ellers kunne udvikle sig meget hurtigere, og i større udstrækning«, sagde han.

»Jeg er meget optimistisk mht., at hele Europa, og især Balkanlandene og vores land, ville være åben og støtte denne betydningsfulde, strategiske plan, der også vedrører andre kontinenter, således, at der kommer en aftale om handelsbetingelser, men også om kulturelle produkter og mellemfolkelige udvekslinger«, sagde han.

»Vi er i færd med at konsolidere vores relation med nabolandet, F.Y.R.O.M. [Den tidligere jugoslaviske republik Makedonien], gennem en aftale, der har et perspektiv og også er med til at åbne vejen for Bælte & Vej, også for handel«, sagde Voutsis. »Disse træk er ikke tilfældige«, med henvisning til aftalen af 17. juni mellem Grækenland og F.Y.R.O.M. om at afslutte den årelange navnestrid.

Foto: Nikos Voutsis er formand for det græske parlament siden 2015 og var forud indenrigsminister fra januar til august 2015 i Tsipras' første regering.

Helga Zepp-LaRouches appel om et EU-Kina-Afrika-topmøde præsenteret på international akademisk Asienkonference i København

København, 18. juni, 2018 – Den 10. Asian Dynamics Initiative konference blev i dag afholdt i København. Den første hovedtaler var departementschef i Danmarks Udenrigsministerium Ulrik Vestergaard Knudsen, der talte om »Danmarks Asienpolitik«. Hans tale og den efterfølgende diskussion blev streamet live til asiatiske akademikere i hele verden. Schiller Instituttets repræsentant stillede det andet spørgsmål, som indledtes med præsident for Schiller Instituttet Helga Zepp-LaRouches erklæring om, at topmødet mellem USA og Nordkorea havde været muligt pga. den Nye Silkevejsånd. Europa befinder sig i en krise pga. flygtningene, økonomien og politikken, og vi kræver en ændring af dagsordenen for det forestående EU-topmøde til at blive et EU-Kina-topmøde, for at diskutere den økonomiske udvikling af Afrika. Vil den danske regering støtte dette?

Efter først blot at have sagt »Nej«, og derefter spurgt, hvorfor ikke? sagde departementschef Vestergaard Knudsen [parafrase], og man ikke bare kan ændre dagsordenen for et annonceret topmøde, at der er andre muligheder for EU-Kina-forhandlinger, men, hvis du spørger, om jeg mener, at samarbejde mellem EU og Kina er en god idé, er svaret ja. Et EU-Kina-Afrika-topmøde ville være muligt, men man må sikre, at »resultater« bliver forberedt på forhånd.

Desværre talte den næste hovedtaler, den tyske professor dr. Hermann Kreutzmann, en ekspert i det bjergrige område i

grænseegnen mellem Kirgisistan, Tadsjikistan, Afghanistan, Pakistan og Kina, imod Bælte & Vej Initiativet og CPEC (Kina-Pakistan økonomiske korridor) og sagde, at nationerne bliver håbløst forgældet og aldrig vil kunne tilbagebetale lånene og afviste det kinesiske argument, at infrastrukturinvesteringer kan tilbagebetales takket være den forøgede økonomiske vækst, der følger af dem. Han sagde også, at, f.eks., folk i de højtbeliggende ørkenområder sagde, de foretrak af bo i jordhytter frem for de moderne boliger, kineserne bygger til dem.

I pauserne gik Schiller Instituttets repræsentant fra bord til bord og uddelte Zepp-LaRouches erklæring til omkring 50 mennesker – næsten alle deltagerne – og debatterede den Nye Silkevejspolitik med mange af dem.

Den **danske version af Zepp-LaRouches appel** kan læses på vores hjemmeside og bliver udsendt til folketingets medlemmer og kommunalpolitikere og til vores e-mail.-liste (Nyhedsbrev) tirsdag, 19. juni.

**Helga Zepp-LaRouche:
Der skrives nu historie i
Asien!
EU-topmødet må følge
Singapores eksempel!**

EU-samarbejde med Kinas Nye Silkevejsinitiativ for udvikling af Afrika bør gøres til det eneste punkt på dagsordenen, og Xi Jinping eller Wang Yi bør inviteres til at deltage, såvel som

også nogle afrikanske statsledere, der allerede samarbejder med Kina.

Hvis EU-topmødet, repræsentanten for den kinesiske regering og de afrikanske repræsentanter dernæst i en fælleserklæring udtaler en forpligtelse til at gå i gang med et fælles, forceret program for et panafrikansk infrastruktur- og udviklingsprogram og lover alle unge mennesker i Afrika, at kontinentet vil overvinde fattigdom på kort tid, ville en sådan erklæring, pga. Kinas deltagelse, have den største troværdighed i Afrika og ville ændre dynamikken i alle landene mod et utvetydigt håb for fremtiden og ville således omgående bevirke en ændring i migrantkrisen. Det ville også udfri EU af dens nuværende legitimitetskrise og give de europæiske nationer en mission, der ville placere Europas enhed på et storslået, nyt niveau.

Vil Europas stats- og regeringsledere være i stand til at følge Trumps og Kim Jong-uns eksempel?

Download (PDF, Unknown)

Vil EU kollapse indad over flygtningespørgsmålet?

12. juni, 2018 – En ny flygtningekrise forøger spændingerne mellem Italien og EU-partnere, som forværrer den splittelse, der allerede opstod med den nye italienske regerings fødsel og igen på G7-mødet i Quebec. EU-parlamentets præsident Antonio Tajani opfordrede EU-ledere til hurtigt at løse krisen, af frygt for, at »hele EU's struktur er i fare«.

Efter Italiens afvisning af at tage NGO-skibet *Aquarius* ind med over 600 afrikanske flygtninge om bord, indvilgede Spanien i at tage skibet ind, men den spanske regering truer med at sagsøge den italienske regering. Frankrig gik endnu længere med præsident Macron, der anklagede Rom for at være »kynisk« og »uansvarlig«, og med talsmand for hans LREM-parti, parlamentsmedlem Gabriel Attal, der sagde, at den italienske holdning »var til at brække sig over«. Disse udtalelser blev i Rom mødt med påmindelser om Paris' beslutning sidste år om at lukke franske havne på præcis samme måde.

Italien har anklaget sine EU-partnere for at have overladt landet til at konfrontere krisen alene i de forgangne år. EU har pladret om »solidaritet« og »Marshall-plan«, men har foreløbig intet gjort.

Flygtningekrisen er først lige begyndt. Efter flere ugers dårligt vejr og dårlige sejladsvilkår, kan skibe nu forlade Libyen, vel vidende, at NGO-skibe krydser tæt på territorialfarvand, parat til at opsamle tusinder af nye flygtninge, som menneskehandlere har været så venlige at sætte til søs. Den såkaldte Tripoli-regering har mistet kontrollen eller gør det med vilje, på trods af de aftaler, penge og udstyr, der blev leveret af Italiens tidligere Gentiloni-regering.

Så, forvent en ny bølge af flygtninge, som vil teste den hårde linje, der er indvarslet af indenrigsminister Matteo Salvini, som, efter den spanske beslutning, kom med den betragtning, at »at hæve stemmen forsigtigt faktisk virker«.

Ny asiatisk alliance former fremtiden: Vil de tåbelige europæere blive ladet tilbage? Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut Internationalt Webcast, 7. juni, 2018

Momentum ligger derfor i Asien, og det er grunden til, at Schiller Instituttet insisterer på, at USA og de europæiske nationer simpelt hen bør alliere sig med de asiatiske lande for at udvikle planeten, overvinde fattigdom, få win-win-samarbejde mellem alle verdens nationer og opbygge et nyt fællesskab, et nyt samfund, for menneskehedens fælles fremtid. Dette ligger så meget inden for rækkevidde, at, hvis blot folk kender til dette Nye Paradigme, der nu vokser meget, meget hurtigt frem, vil de omgående blive optimistiske! Det skyldes udelukkende manglende kendskab til det, der foregår i disse dele af verden, og det er årsagen til pessimisme og til, at mange mennesker ikke kan se nogen måde, hvorpå det kan ændres.

Download (PDF, Unknown)

Finansverdenens kupforsøg i Italien

– Geopolitik må ophøre i 2018.

Nyhedsorientering, maj-juni, 2018.

En virkelig spektakulær transformation i menneskehedens historie er nu i sigte i den nærmeste fremtid, hvis verdens borgere har tilstrækkeligt mod til at gribe chancen. Man husker på Friedrich Schillers berømte epigram, »Øjeblikket«, der reflekterer over udfaldet af den franske revolution: »En afgørende epoke har århundredet skabt, Dog, dette store øjeblik fandt et lidet folk.« Kan menneskeheden i dag leve op til dette øjeblik storhed?

Download (PDF, Unknown)